

ZÁPADOČESKÁ UNIVERZITA V PLZNI

FAKULTA EKONOMICKÁ

Bakalářská práce

**Zdanění příjmů fyzických osob v České republice
a ve Švýcarsku**

**Personal income tax in the Czech Republic
and Switzerland**

Milan Vacík

Plzeň 2015

ZÁPADOČESKÁ UNIVERZITA V PLZNI
Fakulta ekonomická
Akademický rok: 2014/2015

ZADÁNÍ BAKALÁŘSKÉ PRÁCE
(PROJEKTU, UMĚLECKÉHO DÍLA, UMĚLECKÉHO VÝKONU)

Jméno a příjmení: **Milan VACÍK**
Osobní číslo: **K11B0528P**
Studijní program: **B6208 Ekonomika a management**
Studijní obor: **Podniková ekonomika a management**
Název tématu: **Zdanění příjmů fyzických osob v České republice
a ve Švýcarsku**
Zadávající katedra: **Katedra financí a účetnictví**

Z á s a d y p r o v y p r a c o v á n í :

1. Dokumentujte historický vývoj daní.
2. Charakterizujte daňový systém České republiky a Švýcarska.
3. Proveďte teoretické vymezení daně z příjmu fyzických osob v České republice a ve Švýcarsku.
4. Proveďte komparaci zdanění příjmů fyzických osob v obou zemích.
5. Formulujte závěry a doporučení.

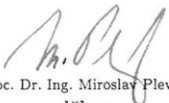

Rozsah grafických prací: **neuveden**
Rozsah pracovní zprávy: **40 - 60 stran**
Forma zpracování bakalářské práce: **tištěná/elektronická**
Seznam odborné literatury:

- **LÁCHOVÁ, Lenka.** *Daňové systémy v globálním světě. 1. vydání.* Praha: ASPI, 2007. ISBN 978-80-7357-320-1
- **PELECH, Petr.** *Zdanění mezd, platů a ostatních příjmů ze závislé činnosti v roce 2014.* Olomouc: ANAG, 2014. ISBN 978-80-7263-852-9
- **PAVLÁSEK, Vlastimil; HEJDUKOVÁ, Pavlína.** *Veřejné finance a daně v České republice. 1. vydání.* Plzeň: Nava, 2010. ISBN 978-80-7211-360-6
- **VANČUROVÁ, Alena; LÁCHOVÁ, Lenka.** *Daňový systém ČR 2012. 11. aktualizované vydání.* Praha: 1. VOX, 2012. ISBN 978-80-87480-05-2

Vedoucí bakalářské práce: **Ing. Zdeněk Hruška**
Katedra financí a účetnictví

Datum zadání bakalářské práce: **25. října 2014**
Termín odevzdání bakalářské práce: **24. dubna 2015**

Doc. Dr. Ing. Miroslav Plevný
děkan

Prof. Ing. Lilia Dvořáková, CSc.
vedoucí katedry

V Plzni dne 25. října 2014

Prohlašuji, že jsem bakalářskou práci na téma

„Zdanění příjmů fyzických osob v České republice a ve Švýcarsku“

vypracoval samostatně pod odborným dohledem vedoucího bakalářské práce za použití pramenů uvedených v příložené bibliografii.

Plzeň dne 17.4.2015

.....

podpis autora

Poděkování

Na tomto místě bych rád poděkoval Ing. Zdeňku Hruškovi, Ph.D., za trpělivost a vstřícnost při konzultacích a za cenné připomínky a odborné rady, kterými přispěl k vypracování této bakalářské práce.

Obsah

Úvod	9
1. Historie a vývoj daní.....	11
1.1 Vývoj daní v celosvětovém kontextu.....	11
1.2 Historie daně z příjmu.....	14
1.3 Historie daní na českém území	15
1.4 Historie daně z příjmu na českém území	16
1.5 Historie daní ve Švýcarsku.....	17
2. Charakteristika daňového systému v České republice a ve Švýcarsku	20
2.1 Teoretická východiska daňových systémů.....	20
2.2 Daňový systém České republiky.....	23
2.2.1 Základní charakteristika České republiky	23
2.2.2 Počátek současného daňového systému České republiky	24
2.2.3 Daňová soustava České republiky.....	24
2.3 Daňový systém Švýcarska.....	29
2.3.1 Základní charakteristika Švýcarska.....	29
2.3.2 Daňová soustava Švýcarska	30
3. Teoretické vymezení daně z příjmů fyzických osob v České republice a ve Švýcarsku.....	34
3.1 Daň z příjmů fyzických osob v České republice.....	34
3.1.1 Poplatníci daně z příjmů fyzických osob	34
3.1.2 Předmět daně z příjmů fyzických osob	35
3.1.3 Základ daně	36

3.1.4	Sazba daně.....	37
3.1.5	Slevy na dani	37
3.1.6	Placení daně.....	38
3.2	Daň z příjmů fyzických osob ve Švýcarsku.....	38
3.2.1	Poplatník daně	38
3.2.2	Předmět daně	39
3.2.3	Základ daně	39
3.2.4	Sazba daně.....	40
4.	Výpočet daně z příjmů fyzických osob – modelové příklady.....	41
4.1	Modelové příklady na výpočet daně z příjmů fyzických osob poplatníků České republiky.....	41
4.1.1	Daň příjmů fyzických osob – poplatník Marek Nejedlý	41
4.1.2	Daň z příjmů fyzických osob – paní Nová.....	43
4.1.3	Daň z příjmů fyzických osob – pan Toman, OSVČ.....	44
4.1.4	Daň z příjmů fyzických osob – Václav Starý.....	45
4.1.5	Daň z příjmů fyzických osob – OSVČ Jan Strnad	49
4.2	Daň z příjmů fyzických osob – kanton ZUG	50
4.2.1	Výpočet daně z příjmů fyzických osob v kantonu ZUG.....	52
4.2.2	Daň z příjmů fyzických osob pana Nejedlého – kanton ZUG	53
4.2.3	Daň z příjmů fyzických osob paní Nové – kanton ZUG.....	55
4.2.4	Daň z příjmů fyzických osob pana Tomana (OSVČ) – kanton ZUG	58
4.2.5	Daň z příjmů fyzických osob - problematika společného zdanění manželů	61

5. Komparace zdanění příjmů fyzických osob v České republice a ve Švýcarsku.....	65
6. Závěr	70
7. Seznam obrázků	72
8. Seznam tabulek	73
9. Seznam zkratk	74
10. Seznam použité literatury	75
11. Seznam příloh.....	81

Úvod

Benjamin Franklin prohlásil: „Na světě jsou pouze dvě jistoty – smrt a daně.“ Pojem daň obklopuje občany už od narození a je nedílnou součástí celého života. Velká část populace vnímá daně jako určitou zátěž. Daňoví poplatníci vidí často jen snížení svých příjmů, zatížení majetku či spotřeby, ale málokdo posuzuje také druhou stránku daní. Daně jsou totiž jedním ze základních pilířů pro fungování vyspělých států. Bez nich by státy mohly fungovat jen stěží, což věděli hlavní představitelé států již od pradávna, a proto různé formy zdanění sahají hluboko do historie.

S daní z příjmů fyzických osob se setkávají nejen studenti ekonomických fakult, ale její význam zasahuje do života téměř všech občanů. Problematika daně z příjmů fyzických osob v České republice je velmi složitá a vyčíslení skutečné výše daně z příjmů fyzických osob je pro mnoho občanů nepochopitelné. Občané České republiky se často zajímají o zaměstnání v zahraničí z důvodu dosažení vyšších příjmů a zvýšení životní úrovně. Jednou z nejvyspělejších a nejbohatších evropských zemí, která láká občany České republiky z hlediska výše průměrných mezd, je Švýcarsko. Avšak jak vysoké důchodové daně musejí švýcarští poplatníci odvádět, ví v České republice málokdo. Jedním z důvodů je, že česko-jazyčná literatura nabízí, především kvůli neúčasti Švýcarska v Evropské unii, deskripci tamního daňového systému jen velmi okrajově. Z těchto důvodů se nabízí analýza zdanění příjmů fyzických osob v těchto dvou různě vyspělých ekonomikách.

Cílem předkládané práce je přiblížit problematiku zdanění příjmů fyzických osob v České republice a ve Švýcarsku, včetně komparace daňového zatížení příjmů fyzických osob. Dílčí cíle práce spočívají v deskripci historického vývoje daní na území obou států a v charakteristice jejich daňových systémů.

Bakalářská práce je rozdělena na teoretickou a praktickou část. V teoretické části je v první kapitole nejprve zdokumentován historický vývoj daní. Druhá kapitola charakterizuje daňové systémy České republiky a Švýcarska. Třetí kapitola je zaměřena na problematiku daně z příjmů fyzických osob v České republice a ve Švýcarsku. Praktická část práce obsahuje demonstraci výpočtů daně z příjmů fyzických osob

v obou zemích za účelem následné komparace a zhodnocení dosažených výsledků. V poslední kapitole jsou identifikovány základní rozdíly v problematice zdanění příjmů fyzických osob mezi výše uvedenými zeměmi.

Bakalářská práce je vypracována na základě zásad metodické příručky k bakalářské práci. V teoretické části je provedena rešerše české i zahraniční literatury. Za účelem vypracování bakalářské práce je využito především odborné literatury, kterou doplňují internetové zdroje. Základem pro deskripci problematiky daně z příjmů fyzických osob v České republice a ve Švýcarsku jsou daňové zákony obou zemí.

1. Historie a vývoj daní

1.1 Vývoj daní v celosvětovém kontextu

Daně, ať už v různých podobách či různého charakteru, se objevují prakticky od dob, kdy se začaly rozvíjet organizované státy. Dokonce už v Bibli je možné najít zmínku o daních, v té době v podobě odvodu desáté části úrody, která měla sloužit k účelům přerozdělení a na podporu kněžstva. Daně od té doby prošly dlouhým historickým vývojem. [1], [2]

V období **starověku** nebylo hlavním úkolem daní naplnit státní pokladnu. Výběr daní byl spojen především s pokrytím válečných výdajů a veřejných staveb. Daňové zásahy do hospodářství měly nepravidelný a jednorázový charakter. Daně se v této době platily v naturáliích či v peněžní podobě. [1], [3]

Zajímavostí „daňového systému“ ve **starém Řecku** byla dobrovolnost přímých daní, která byla považována za projev občanské uvědomělosti a vymáhání daní bylo považováno za nemravné. Zároveň však občan, který nepodporoval státní záležitosti, byl hanlivě označován. Až roku **428 před naším letopočtem** (dále jen př. n. l.) byla v **Athénách** zavedena první povinná přímá daň, a to daň z majetku. [1], [4], [5]

Jeden z hlavních zdrojů státních pokladen silných historických států, jako byl například **Řím**, tvořily příjmy z dobytých provincií, které byly nejčastěji přidělovány do držby občanům za poplatek nebo byly ponechány svým vlastníkům pod podmínkou odvádění peněžních či naturálních dávek. Pokud tyto příjmy dostatečně nepokrývaly státní a válečné výdaje, museli občané jednorázově hradit daň z hlavy a z pozemků. Postupem času přibývaly další daně jako například (dále také jen např.) daň z prodejů, daň z propuštění otroka, daň dědická a další. [4], [5]

S postupným úpadkem otrokářství se vytrácely mnohé finanční příjmy, a tak byly v **2. století našeho letopočtu** (dále jen n. l.) díky reformě císaře Diokleciána zavedeny vysoké daně na obyvatele celé **říše Římské**. Zemědělci museli odvádět pozemkové daně podle kvality pozemků, daň z dobytka a daň z hlavy. Obyvatelé žijící ve městech pak měli povinnost odvádět daň z hlavy, případně daň živnostenskou. [1], [5]

Počátkem období **středověku**, v dobách raného feudalismu, daně sloužily především na financování šlechty a panovnického dvora. Daně byly převážně naturální, nepravidelné a často i dobrovolné. Postupem času se však majetek a finance panovníka oddělily od majetku a financí státu, a tak se daně začaly odvádět pravidelně a také povinně. Důležitými příjmy státní pokladny, které se nejvíce podobaly daním, se v té době staly domény, regály, akcízy a kontribuce. **Domény** byly zemědělské a lesní pozemky, ze kterých panovník získával naturální příjmy. **Regály** představovaly právo panovníka na získávání určitých nerostů, právo k ražení mincí, právo zakládat trhy a vybírat zde poplatky. Nedlouho poté vznikl i regál celní. Vývozní a průvozní cla tvořily až čtvrtinu příjmu státních pokladen. **Akcízy** představovaly nepřímé daně, mezi které patřily daně z právního převodu zboží či daně z oběhu zboží. Naopak kontribuce byly **daněmi přímými**. Ty se začaly v **Evropě** objevovat ve **12. století**. Platila se daň z majetku, z hlavy nebo také z hrubého výnosu. [1]. [2]. [4], [5]

V období **novověku** již měly daně pravidelný charakter a byly využívány zejména jako zdroj pro naplnění státní pokladny. Daňová a finanční politika se začala pevně usazovat. Nejdůležitějšími příjmy státu se staly cla a akcízy. Začal se rozvíjet konkurenční dovoz, a tak došlo k přesunu důležitosti na cla dovozní, která měla ochránit domácí manufaktury pomocí celní ochrany. Výrazně rostla také důležitost akcízů v podobě nepřímých daní. Výsledkem dohadů o rozšíření nepřímých daní, tzv. akcízové kontroverze, byla kombinace akcízů s přímými daněmi, přičemž akcízy postihovaly spíše luxusní zboží. [2], [4]

V **19. století**, po nástupu liberalismu, došlo k pokusu o omezení role daní a snížení státních výdajů pouze na výdaje spojené s obranou. To se však setkal s neúspěchem, zejména z důvodu růstu nákladů na dobývání a udržení kolonií. V této době začaly vznikat ucelené daňové soustavy, jejichž součástí byly přímé i nepřímé

daně. Začaly se také sestavovat podrobné státní rozpočty. Mezi přímé daně patřily daně ze zisku a mezd či daně pozemkové. Výše daňové zátěže byla ovlivněna majetkem, příjmem a platební schopností poplatníka, proto byly tyto daně označovány jako spravedlivější. Stále oblíbenější, i díky nižším nákladům na výběr a správu, se stávaly daně nepřímé, které vznikly z akcízů. K nejvýznamnějším příjmům státní pokladny v této době patřily spotřební daně. Byly to především daně ze soli, tabáku a potravin. Tyto daně byly později sloučeny ve všeobecnou potravní daň. [1], [2], [4]

Koncem 19. století začaly státní výdaje proudit také do školního vzdělání, zdravotnictví a sociální politiky, rapidně stoupaly také vojenské náklady. Přelom století je také proto charakteristický několika daňovými reformami. Nejvýznamnější reformy proběhly v Prusku (1891 - 1893 reforma přímého zdanění) a Rakousku (1896 reforma výnosových a osobních daní z příjmu). Spotřebním daním přestaly podléhat některé nezbytné potraviny, naopak došlo ke značnému zvýšení daní z alkoholických nápojů, tabáku, čaje, petroleje apod. [4], [5]

V období první světové války směřovala převážná většina státních výdajů na obranu státu a vybavení armády. **V poválečném období** většina státních rozpočtů zemí zapojených do válek byla ve schodku, a to už z důvodu vysokých nákladů na poválečnou rekonstrukci nebo kvůli snížení daňové schopnosti podniků i občanů. Na krytí těchto výdajů byla využívána také tzv. válečná daň. Roku 1927 vyšel v platnost nový zákon o přímých daních, který byl zdokonalením a rozšířením rakouského daňové zákonu. Důchodová daň se díky tomuto zákonu stala jednou z nejdůležitějších. Spotřební daně se kvůli válečným výdajům v tomto období zvyšovaly. [1], [4], [5]

V období po druhé světové válce se v **zemích s tržní ekonomikou** začíná uplatňovat keynesiánská hospodářská doktrína, což je příčinou výrazného nárůstu daňového zatížení poplatníků. Daně se stávají makroekonomickým nástrojem. Daňové zatížení začíná být neúnosné, v některých zemích přesahuje daňová kvóta 50%. Snaha o snižování daňové zátěže vyvrcholila v 80. letech ve většině vyspělých zemích řadou daňových reforem týkajících se především přímých daní. Ještě o něco dříve, a to na počátku 70. let, došlo k harmonizaci nepřímých daní. Docházelo k zavedení daně z přidané hodnoty (dále jen DPH), která měla formu univerzální spotřební daně. Poprvé byla zavedena ve Francii v roce 1954. [1], [3], [4]

V zemích s **centrálně plánovanou ekonomikou** sloužily daně k provádění centralistické, přerozdělovací a cenové politiky, což vedlo k neúměrně vysokému daňovému zatížení. Daňový systém zemí sovětského bloku byl velmi neprůhledný a neefektivní. Daně se v těchto zemích rozdělovaly na daně podnikové a daně placené obyvatelstvem. Po rozpadu sovětského bloku prošla většina daňových systémů těchto zemí reformami, tak aby odpovídaly tržním podmínkám. [4], [5]

1.2 Historie daně z příjmu

Historie daně z příjmu se začíná psát **koncem 18. století ve Velké Británii**. Její vznik je úzce spjat s financováním války proti Francii. Daň z příjmu byla poprvé zavedena do britského daňového systému politikem Williamem Pittem mladším roku **1799** z důvodu vyčerpání britských veřejných financí ve válce proti Napoleonovi. Tato progresivní daň měla přispět k financování zbraní a podpoře britské armády. Pitt očekával, že nová daň přinese za první rok jejího výběru do veřejných financí přibližně 10 000 000 liber, tento odhad se však od skutečnosti velmi lišil, a díky dani z příjmu bylo vybráno jen 6 000 000 liber. Daň se z důvodu snížení válečných výdajů přestala vybírat roku 1802. Příjmy z této daně však brzy začaly chybět, a proto došlo v roce 1803 k jejímu znovuzavedení. Nová daň se od předchozí lišila tím, koho a co postihovala. Nejprve byl zdaněn pouze osobní zisk, nová daň však již zatěžovala všechny příjmy. Daň měla sloužit pouze pro válečné účely, a tak byla roku 1816 po ukončení války proti Napoleonově armádě opět zrušena jejími odpůrci. Sabine píše ve své knize (A history of income tax) o dani z příjmu jako o dani, která porazila Napoleona. Během několika dalších let výdaje státu začaly skokově narůstat, což se projevilo v podobě rostoucího rozpočtového deficitu, a proto bylo nutné najít nový zdroj příjmů. V roce 1842 tak došlo k znovuoobnovení daně z příjmu, která se stala již pevnou součástí britského daňového systému. V ostatních vyspělých zemích se daň z příjmu začala objevovat o několik desítek let později než na britském území. **V tehdejších Rakousku** byla daň z příjmu zavedena v roce **1849**. **Spojené státy americké** uvedly daň z příjmu do svého daňového systému v roce **1861**. Tato daň sloužila ke krytí výdajů spojených s občanskou válkou. **Ve Francii** se neúspěšně pokoušeli daň z příjmů aplikovat již v roce 1793, do daňového systému však byla zařazena jako regulérní daň až v roce **1911**. [6], [7], [8], [9]

1.3 Historie daní na českém území

Daně se i na českém území začaly objevovat se vznikem prvních organizovaných států. Jejich podoba a výše se neustále vyvíjela a přizpůsobovala se potřebám panovníků. Vývoj daní na českém území se příliš nelišil od vývoje evropského. Charakteristické pro zdanění a poplatky ve vzdálené minulosti bylo jejich uvalení na ty, kdo moc neměli, tedy poddané, těmi, kteří byli u moci. [10], [11]

Jednou z prvních forem daní na českém území byly takzvané akcízy, které představovaly daně z prodeju či spotřební daně. Podléhala jim řada produktů, jako byly nápoje, med, dobytek nebo ryby. Časté a dosti známé bylo v době vlády Přemyslovců také takzvané královské posudné, které se vybíralo z každého sudu piva. Poddaní odváděli daň za rádlo (pozemková daň) a daň za stráž, která představovala možnost vykoupit se z povinnosti stáže. Existovalo mnoho dalších odvodů či poplatků, u nichž je však problematické určit, zda se jednalo o daně. Jednalo se o různé naturálie či služby. Hlavní příjmy knížectví tvořily válečné kořisti. První přímou daní v českém státě byla podle dochovaných záznamů tzv. daň míru, kterou zavedl v **10. století** kníže Boleslav I., což byla pravidelná platba placená obyvateli státu za ochranu. Od **12. století** se na našem území začala vybírat daň z majetku, později označována jako všeobecná berně. Postupem času se berně rozšířily a staly se pravidelnými platbami. Vybíraly se například také berně z hlavy, které musel odvádět každý bez ohledu na svůj majetek či židovské berně, které platili Židé za jejich ochranu. Systému vybírání daní se říkalo **berní soustava**. V roce **1517** vznikl berní předpis stavovského sněmu. Tento předpis je považován za první náznak české daňové soustavy. V roce **1534** byla v Čechách poprvé zavedena prodejní daň s vlastnostmi daně z obratu, která postihovala všechno zboží. Od daně byla osvobozena šlechta, naopak zatížila měla hlavně obyvatele měst. Nakonec kvůli velkému odporu obyvatelstva bylo od výběru této daně upuštěno. [10], [11], [12], [13], [14]

Z důvodu neustálého válčení se zvyšovaly výdaje států a výrazně se prohlubovalo státní zadlužení, což se významně projevilo ve skokovém zvyšování daní **v období po třicetileté válce** (1618-1648). Daňovému zatížení podléhalo stále více výrobků, mezi které patřily maso, máslo, sýr, dříví, ryby a mnoho dalších. Zvyšovaly se také sazby. **Na přelomu 17. a 18. století** činily odvody až 80 % z výnosu. V tuto dobu

mezi hlavní daně patřila daň majetková, domovní, prodejní, důchodová. Nově zavedeny byly také daně z komínů a krámů. Platily se také daně přepychové za prodej šperků, kožešin či zlata. [4], [11], [12]

V 19. století byla vytvořena relativně moderní a jednotná soustava daní a poplatků, stále přibývaly další druhy daní. Do daňové soustavy přibyla v roce **1849** také daň z příjmů, neboli osobní důchodová daň. **Ve 20. století v meziválečném období** byla na našem území vybírána daň důchodová, všeobecná daň výdělková, daň domovní, daň rentová, daň z tantiém, daň přepychová, daň z obratu, spotřební daň a mnoho dalších. Daňová soustava v té době obsahovala mnohem více daní než daňová soustava v roce 2015. [11], [13]

Po 2. světové válce postupně došlo na českém území k přechodu na centrálně plánovanou ekonomiku a zároveň k několika daňovým reformám. Daňový systém byl nepřehledný. Jedna z reforem představovala odloučení od rozdělení daní na přímé a nepřímé. Daně se nově třídily na daně placené podniky a daně placené fyzickými osobami. Daňové zatížení bylo vysoké. Zcela zásadní daňová reforma přišla až po rozpadu sovětského bloku v roce **1993**, jejím úkolem bylo její zjednodušení a kompletní přetvoření socialistického daňového systému ve snaze pomoci k přechodu na tržní ekonomiku. [10], [13]

1.4 Historie daně z příjmu na českém území

Rakouské císařství je považováno za jednoho z průkopníků důchodové daně. V roce **1849** zde byla **zavedena daň z příjmu**, a jelikož dnešní Česká republika (dále také jen ČR) byla v tu dobu součástí právě tehdejšího Rakouska, je tento rok spojován také se zavedením daně z příjmu na českém území. Předchůdcem této daně byla daň výdělková, která byla aplikována dokonce již roku 1812. Jejím úkolem bylo zdanit to, co občané vydělali. Následující vývoj a podobu osobních důchodových daní na území současné České republiky identifikuje následující tabulka. [7], [14]

Tabulka 1: Přehled osobních důchodových daní na území dnešní České republiky

Rakousko-Uhersko	Předválečné Československo	Období „socialismu“	Po daňové reformě (1993)
všeobecná výdělková daň	všeobecná výdělková daň	daň ze mzdy	daň z příjmů fyzických osob
daň živností kočovných		daň z literární a umělecké činnosti	
daň rentová	daň rentová	daň z příjmů obyvatelstva	
	daň z tantiém		
	daň mimořádná z dividend		
daň z vyššího služného	daň z vyššího služného		
daň důchodová	daň důchodová	daň důchodová (ze zisku)	
		zemědělská daň (daň ze zisku)	
	zvláštní daň výdělková		
	daň domovní	daň domovní	

Zdroj: vlastní zpracování dle [10], 2015

1.5 Historie daní ve Švýcarsku

V období středověku a novověku bylo na území dnešního Švýcarska vybíráno mnoho poplatků, které měly určité rysy daní. Například se odváděla desátá část z úrody, kterou obyvatelé vyprodukovali, což může být považováno za předchůdce daně z příjmu. Určitým typem přispívání k chodu obcí a státu byla také povinnost účastnit se veřejných prací. Postupem času se začaly objevovat daně ze spotřeby a z obchodu. Přímé daně se vybíraly pouze výjimečně, například v případě války, stavby opevnění měst či potřeby snížení dluhu. Daňové zatížení na území dnešního Švýcarska bylo v období novověku výrazně nižší než v ostatních státech Evropy. [15], [16]

Roku 1798 byla na území dnešního Švýcarska zavedena první daňová legislativa, která přinesla změnu v rozdělení daní na přímé a nepřímé, které nahradily velké množství dříve vybíraných poplatků. Mezi přímé daně patřily například daň z kapitálu a ze zboží či daň z majetku. V první polovině 19. století tvořily podstatnou

část příjmů také dovozní cla a kapitálové zisky. Finanční potřeby kantonů se postupem času stále zvyšovaly, a tak v roce **1840** byla poprvé ve Švýcarsku zavedena daň z příjmů, kterou jako první uvedl do svého daňového systému kanton Basilej-město. Se vznikem Švýcarské federace roku **1848** bylo kantonům odebráno právo vybírat clo. Tato pravomoc byla přenesena na federální vládu. Příjmy měly sloužit na provoz státu a ekonomický rozvoj. Postupem času se přidávaly i další kantony, které začaly aplikovat na svém území daň z příjmů. Tato daň byla kombinována s majetkovou daní. Ještě řadu let však existovaly kantony, které na zdanění příjmu nepřistoupily. **Roku 1874**, jen několik let po německo-francouzské válce (1870-1871), bylo kvůli růstu státních výdajů především na rozvoj ekonomiky a industrializaci odebráno právo kantonů na podíl z vybraných federálních daní, což způsobilo výrazné snížení jejich příjmů (až o polovinu). [15], [17], [18]

Počátkem 20. století byly daně vybírány na třech úrovních, a to na úrovni federální, kantonální a municipální, přičemž každá z nich obdržela přibližně třetinu ze všech daňových příjmů. [17]

Roku 1900 byl vydán zákon upravující zdanění lihovin. Příjmy z této daně plynuly v plné výši do kantonálních rozpočtů pod podmínkou, že 10 % z těchto příjmů bude využito na boj proti alkoholismu. [16], [17]

Během první světové války se výrazně zvýšily výdaje Švýcarské federace a také jednotlivých kantonů, a proto mnoho z nich přistoupilo na daň z příjmu právě v tomto období. V roce **1915** občané hlasovali o zavedení první válečné daně. Tato daň byla odsouhlasena a následně vybírána v letech **1916 - 1917**. V roce **1918** vstupuje v platnost zákon upravující placení kolkovného z akcií a pojistných smluv. Tato zrychlená transformace daňového systému umožnila trvalé zabudování přímých daní do švýcarského daňového systému. **V poválečném období** bylo nutné vybrat mnohem více finančních prostředků než kdy dříve, a tak musel být rozšířen daňový systém o několik nových daní. Mezi ně patřila daň dědická a darovací, daň z převodu nemovitosti nebo majetku, daň z luxusu či daň ze psa. Občané se v referendu v roce **1919** rozhodli i pro zavedení druhé válečné daně, která byla připravována až do roku 1933 a od roku 1934 také aplikována do daňového systému. Roku **1932** byl přepracován zákon upravující zdanění lihovin. Polovina čistého zisku z této daně nově proudila do federálního

rozpočtu. V roce **1934** byla zavedena všeobecná daň z nápojů, která nepostihovala pouze domácí producenty vína a moštu. V dalších letech se v důsledku hospodářské krize zvyšují cla i daňové zatížení piva či tabáku. Roku **1941** rozhodla Spolková rada o zavedení daně z obratu. O rok později byla tato daň rozšířena o daň z luxusu, která měla za úkol zdanit drahé kameny či kožešiny. [17], [18,] [19]

2. Charakteristika daňového systému v České republice a ve Švýcarsku

Před samotným definováním daňových systémů České republiky a Švýcarska je potřeba obecně charakterizovat a vymezit základní znaky daňových systémů.

2.1 Teoretická východiska daňových systémů

Vančurová a Láchová (Daňový systém ČR 2014) popisují daňový systém jako souhrn všech daní vybíraných na určitém území. Zároveň doplňují, že nezbytnou součástí daňových systémů jsou také vzájemné vztahy jednotlivých daní, jejich provázanost a pravidla, která jejich výběr doprovázejí. (Vančurová, Láchová, 2014) [20]

Daňový systém je úzce spjat s **daňovou politikou**. Jedním z hlavních úkolů daňové politiky je praktické uplatňování obecných ekonomických zásad a principů při tvorbě a chodu jednotlivých daňových systémů. Daňový systém obsahující několik druhů daní existuje z důvodu, že každá jednotlivá daň má kladné i záporné stránky, které se navzájem kompenzují, a proto by výběr pouze jedné daně, která by naplnila státní rozpočet, nebyl spravedlivý a nesplňoval by pravidla a principy správného zdanění. [6], [20], [21]

Podle Kubátové (Daňová teorie a politika) by základem kvalitního daňového systému měla být **jednoduchost a jednoznačnost**, což napomáhá daňovým subjektům k rozeznání rozsahu daňové povinnosti a jejímu následnému vyrovnání, a dále **efektivnost**, tedy schopnost vybrat daně při minimálních nákladech. Kubátová ve svém díle „Daňová teorie a politika“ vyzdvihuje také fakt, že by daňový systém měl **zajistit dostatečné příjmy** do veřejných rozpočtů, ale zároveň neomezovat, ba naopak **podporovat podnikatelskou aktivitu**. (Kubátová, 2010) [5], [6], [20]

Charakteristika základních požadavků na optimální daňový systém je v podání Vančurové a Láchové rozšířena o **daňovou spravedlnost a právní perfektnost**, která podmiňuje účinnost daňového systému a napomáhá vybrat a zajistit daně a vyhnout se tak snahám o obcházení daňové povinnosti z důvodu nejasných a nepřesných formulací

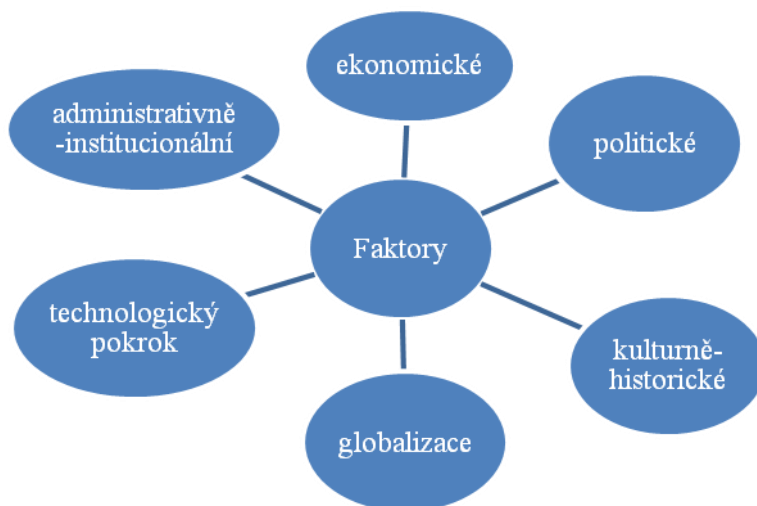
v daňových zákonech. (Vančurová, Láchová, 2014) **Daňová spravedlnost** se rozlišuje ze dvou úhlů pohledu podle dvou různých principů. Prvním z nich je **princip prospěchu**, který spočívá v rovnováze mezi prospěchem daňového subjektu z využití statků a služeb poskytnutých státem a výší odvedených prostředků do veřejných rozpočtů. Zároveň by tato výše měla odpovídat možnostem daňového subjektu. Na to navazuje **princip platební schopnosti**, který zjednodušeně říká, že daň je spravedlivá v případě, že dva subjekty, které disponují stejným majetkem, by měly platit daně ve stejné výši, avšak daňová povinnost by se měla s rostoucí hodnotou majetku daňového subjektu zvyšovat. Vyjádřit, zda oba subjekty disponují stejným majetkem či případné porovnání těchto hodnot, je velmi složité. [6], [20], [21]

Tyto požadavky na fungující daňový systém si často navzájem odporují, a proto je nutné mít vytyčeny priority neboli požadavky, které jsou přednější. Koncipování jednotlivých faktorů při optimalizaci daňového systému je velmi obtížný proces.

[5], [20], [21]

Podle Kubátové jsou daňové systémy ovlivňovány několika základními faktory, viz následující obrázek (Kubátová, 2003):

Obrázek 1: Faktory ovlivňující daňové systémy

Zdroj: vlastní zpracování, 2015

Ekonomické faktory spočívají v pohledu na strukturu a vývoj ekonomiky, která ovlivňuje výši a strukturu příjmů pocházejících z výběru daní. Výše těchto daňových výnosů je závislá na mnoha ekonomických faktorech, mezi které patří odvětvová struktura, míra inflace či mezinárodní obchod. Daňový systém zásadně ovlivňují také **faktory politické**, a to z důvodu existence nutnosti odsouhlasení jakékoliv změny v daňovém systému systémem politickým. **Faktory kulturně-historické** se projevují v existenci rozdílných daňových systémů. Každá země má díky svému dlouholetému vývoji ustálený určitý daňový systém a i přes snahu koordinace a harmonizace jednotlivých systémů lze očekávat úplnou shodu jen stěží. Důvodem je vžitá daňová morálka či existence zaběhlých daňových systémů jednotlivých zemí. **Faktory administrativně-institucionální** patří mezi další významné vlivy působící na daňový systém, který ovlivňuje vláda, parlament a byrokracie. Především právě úředníci často usilují o zabránění výrazných změn v daňovém systému z důvodu možného pracovního přetížení a přílivu komplikací, které by museli řešit. **Technologický pokrok** především v oblasti výpočetních technologií se projevuje ve zjednodušení výběru jednotlivých daní či v boji proti daňovým únikům. Stále významnější **faktor globalizace** se projevuje v koordinaci jednotlivých daňových systémů. V současné době již téměř neprobíhají daňové reformy jednotlivých zemí, ale státy upravují své daňové systémy s ohledem na mezinárodní podmínky, například dle legislativy Evropské unie (dále jen EU). [22]

2.2 Daňový systém České republiky

2.2.1 Základní charakteristika České republiky

Obrázek 2: Vlajka ČR, Státní znak ČR, Mapa ČR

Zdroj: [23]

Rozloha:	78.864 km ²
Počet obyvatel:	10.528.477 ¹ obyvatel
Úřední jazyk:	Čeština
Měnová jednotka:	1 koruna česká (Kč/CZK)
Hlavní město:	Praha
Politický systém:	Parlamentní republika
Správní členění:	14 krajů
Hlava státu:	Prezident volený na pět let, od roku 2013 Miloš Zeman

Česká republika je vnitrozemský stát nacházející se ve střední části Evropy. Nejdůležitějším zákonem České republiky je od 1. ledna 1993 Ústava České republiky, podle které je Česká republika parlamentní, svrchovaný, jednotný a demokratický právní stát založený na úctě k právům a svobodám člověka a občana. Česká republika se řadí mezi vyspělé státy s tržním hospodářstvím. Dle Světové banky patří mezi 31 nejbohatších států světa s nejvyššími finančními příjmy. Vyspělost ČR dokazují mimo jiné i sociální a politické indikátory, jako jsou například HDP na obyvatele či index svobody tisku. Mezi další pozitivní znaky české ekonomiky a životní úrovně patří dlouhodobá nízká míra nezaměstnanosti či nízký podíl obyvatel žijících v chudobě. Česká republika je od roku 2004 členem Evropské unie. [24], [25], [26]

¹ Počet obyvatel v ČR k 30.9.2014 dle czso.cz

2.2.2 Počátek současného daňového systému České republiky

Daňový systém, který na českém území fungoval před rokem 1993, nesplňoval parametry potřebné pro přechod na tržní mechanismus a harmonizaci s vyspělými evropskými zeměmi. Důležitým krokem pro vytvoření základů nového daňového systému, který přiblížil českou daňovou soustavu k daňovým soustavám států s tržní ekonomikou, bylo v roce 1990 odsouhlasení provedení daňové reformy, která měla vejít v platnost počátkem roku 1993. Kubátová ve svém díle „Moderní průvodce daňovým systémem“ zmiňuje jako hlavní cíle daňové reformy zjednodušení daňového systému, který bude podporovat přechod na tržní mechanismus, zvýšení efektivity správy a kontroly daní či zvýšení zatížení nepřímých daní na úkor přímých. (Kubátová, 1994) [1], [27]

2.2.3 Daňová soustava České republiky

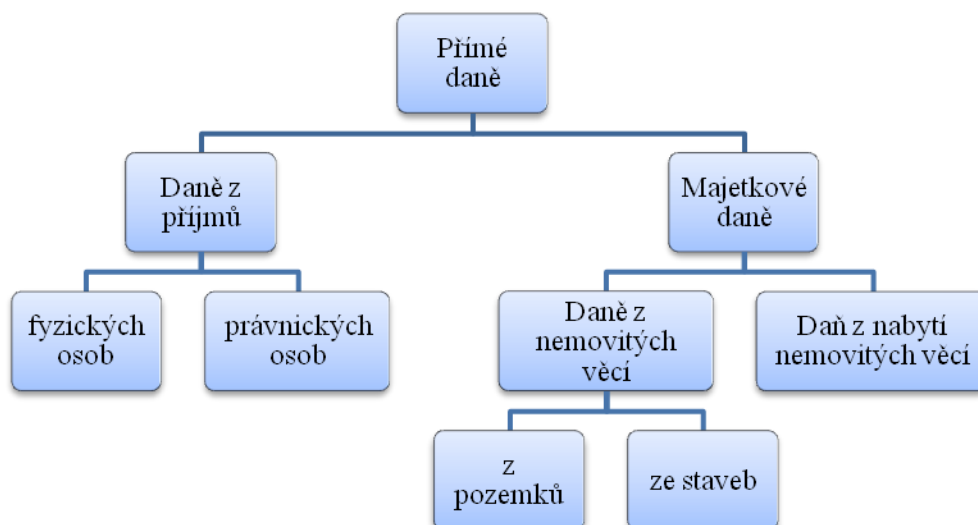
Soustava daní České republiky se příliš neliší od daňových soustav vyspělých evropských zemí. Základní dělení daní na českém území je na daně **přímé** a **nepřímé**. Oba typy daní se na daňových příjmech podílejí zhruba stejnou měrou. V posledních několika letech se zvyšují zejména příjmy z nepřímých daní a tento trend by měl i nadále pokračovat. [28]

2.2.3.1 Přímé daně

Přímé daně se vyznačují tím, že jimi lze ovlivnit, ať už pozitivně či negativně, určitou skupinu občanů. To je možné díky adresnosti těchto daní, což znamená, že lze zjistit, čím předmět daně je dani podroben. Díky této vlastnosti daní jsou přímé daně považovány za spravedlivější, a to z důvodu, že se lépe přizpůsobují platební schopnosti daňového subjektu. Posledních několik desítek let patří mezi nejdůležitější přímé daně zejména daně z příjmů, které se ve většině státech významně podílejí na daňových příjmech i přesto, že ve vyspělých ekonomikách začíná jejich podíl v daňových mixech² oproti daním nepřímým klesat. Dalším typem přímých daní jsou daně majetkové. Poplatníci přímých daní jsou povinni podat daňové přiznání po uplynutí zdaňovacího období a v případě vzniklé daně ji uhradit příslušnému správci daně. [20], [21], [27]

² Daňový mix – daňová struktura, podíl jednotlivých daní na celkovém daňovém výnosu [20]

Obrázek 3: Přímé daně v České republice

Zdroj: vlastní zpracování dle [20], 2015

Daň z příjmů, která je upravena **zákonem číslo 586/1992 Sbírky, o daních z příjmů**, se rozděluje na daň z příjmů fyzických osob a daň z příjmů právnických osob.

Na základě daňových ročenek Organizace pro hospodářskou spolupráci a rozvoj (dále jen OECD³) a statistik provedených ministerstvem financí lze vypočítat klesající tendenci v zastoupení příjmových daní na českém daňovém mixu. Za snížením procentuelní výše daňových příjmů právě z těchto daní stojí mimo jiné i finanční krize a politicky motivovaná rozhodnutí. [20], [21], [29]

Daň z příjmů právnických osob (dále také DPPO) je zaměřena na všechny právnické osoby. Předmětem daně jsou příjmy z veškeré činnosti, z nakládání s veškerým majetkem a z příjmů z činností provozovaných za účelem dosažení zisku. Základem daně je upravený výsledek hospodaření před zdaněním. Sazba daně z příjmů právnických osob je lineární, její výše je k 1.1.2015 19 %. Zdaňovacím obdobím je nejčastěji kalendářní rok. [20], [21], [27], [29]

Majetkové daně se v České republice rozdělují do dvou skupin, a to na daně z nemovitých věcí a daně z nabytí nemovitých věcí⁴. Příjmy z těchto daní nepředstavují příliš vysoký zdroj finančních prostředků, jejich podíl na daňovém mixu se pohybuje

³ Organisation for Economic Co-operation and Development [20]

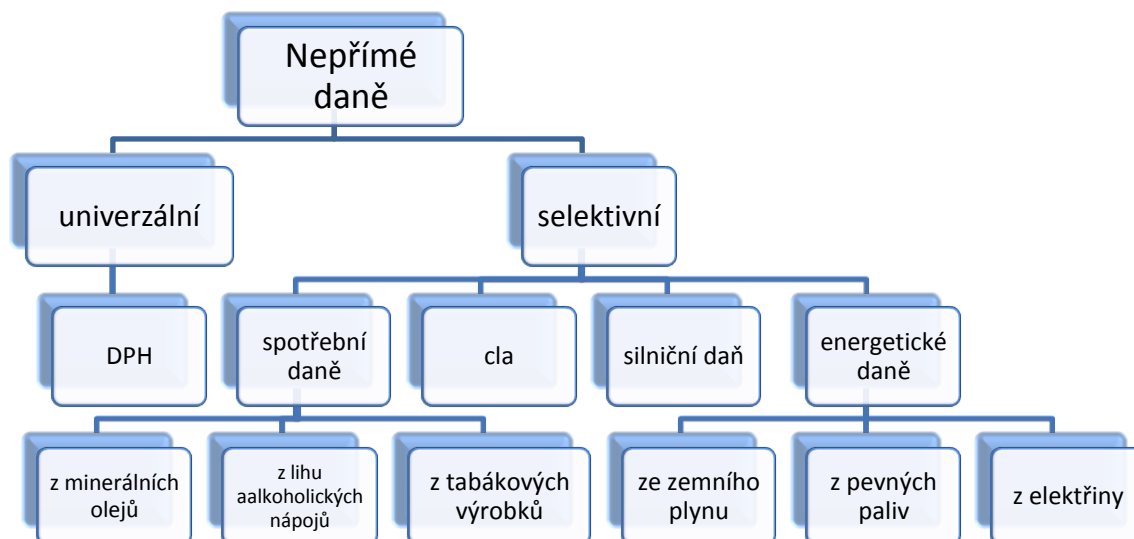
⁴ V minulosti patřila mezi majetkové daně také silniční daň, která se však dnes dle Vančurové a Láchové (Vančurová, Láchová, 2014) již řadí mezi spotřební daně. [20]

pravidelně mezi 1 až 2 %. Od roku 2014 majetkové daně již nezahrnují daň dědickou a daň darovací. **Daň z nemovitých věcí** (Zákon číslo 338/1992 Sb., o dani z nemovitých věcí) se dále člení na daň z pozemků a daň ze staveb. Výše daně závisí na výměře, druhu a poloze nemovité věci. Vypočtenou daň, která směřuje do rozpočtu obcí, hradí vlastník nemovité věci. **Daň z nabytí nemovitých věcí** (Zákonné opatření Senátu č. 340/2013 Sb.) je za běžných okolností hrazena převodcem vlastnického práva k nemovité věci. Předmětem daně je úplatné nabytí vlastnického práva k nemovité věci. Základem daně je kupní cena nebo znalecký odhad. [20], [21], [29]

2.2.3.2 Nepřímé daně

Nepřímé daně jsou často nazývány daněmi ze spotřeby, a to z důvodu, že jim podléhá téměř každá spotřeba. Tyto daně bývají nejčastěji již zahrnuty v konečné ceně. U nepřímých daní platí, že poplatník a plátcem není shodný subjekt. Vančurová a Láchová informují, že nepřímé daně jsou z pohledu harmonizace v zemích EU na vyšší úrovni než daně přímé. (Vančurová, Láchová, 2014) Základní členění nepřímých daní v ČR je na selektivní a univerzální. [20], [21]

Obrázek 4: Nepřímé daně v České republice

Zdroj: vlastní zpracování dle [20]

Daň z přidané hodnoty (DPH), kterou upravuje **zákon č. 235/2004 Sb., o dani z přidané hodnoty**, se podílí na daňovém mixu České republiky každoročně více než 20 %. Díky tomu ji lze považovat za jednu z nejdůležitějších daní v české daňové

soustavě. Dani z přidané hodnoty podléhá naprostá většina zdanitelného plnění v České republice, i zboží z dovozu. Sazba daně je lineární a diferencovaná. Od roku 2015 existují v českém daňovém systému **tři sazby DPH**. Základní sazba (21 %) podléhá naprostá většina zboží a služeb. První snížená sazba⁵ (15 %) se uplatňuje na zboží a služby uvedené v přílohách 2 a 3 zákona o DPH. Druhá snížená sazba⁶ (10 %) byla uvedena v platnost v roce 2015. Zboží a služby zařazené pod touto sazbou lze vyhledat v příloze 3a) zákona o DPH. [20], [21], [28], [29], [30]

Spotřební daně, upravené zákonem č. 353/2003 Sb., o spotřebních daních, zatěžují pět druhů komodit, což zahrnuje **daň z minerálních olejů, daň z lihu, daň z vína a meziproductů, daň z piva a daň z tabákových výrobků**. Příjmy ze spotřebních daní se podílejí na celkových daňových příjmech České republiky pravidelně přibližně 11 %. Předmět daně těchto druhů zboží je jejich výroba a dovoz. Základem daně je počet fyzických jednotek. Sazby jsou pevné a diferencované. [20], [28], [29]

Nejnovějšími daněmi v české daňové soustavě jsou **energetické (ekologické) daně**, mezi které patří **daň ze zemního plynu, daň z pevných paliv a daň z elektřiny**. Energetické daně v ČR vešly v platnost 1.1.2008, na základě **zákona č. 261/2007 Sb., o stabilizaci veřejných rozpočtů**. Předpokládá se, že důležitost těchto daní využívaných k ochraně životního prostředí se bude v blízké době zvyšovat, a to především kvůli tlaku z EU. [20], [21], [29]

Účelem **silniční daně (zákon č. 16/1993 Sb.)**, která byla zavedena z důvodu zajištění finančních prostředků pro výstavbu, údržbu a modernizaci silniční sítě v České republice, je zdanění užívání silničních vozidel používaných k podnikatelské činnosti. Na daň silniční lze také pohlédnout z hlediska zdanění statku, který znečišťuje životní prostředí. Tato daň se podobně jako daně energetické podílí na celkových daňových příjmech České republiky zanedbatelně. [20], [27], [29]

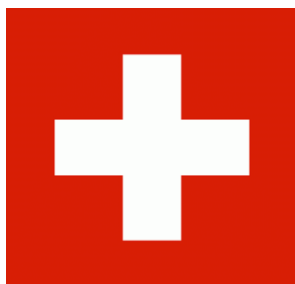
⁵ První snížená sazba se uplatňuje například na opravy invalidních vozíků, sběr a přepravu komunálního odpadu, služby posiloven a fitcenter. [31]

⁶ Druhá snížená sazba se uplatňuje například na léky, tištěné knihy a kojeneckou výživu. [32]

Kubátová a Láchová ve svém díle „Daňový systém ČR 2014“ řadí mezi nepřímé daně také **cla**, které díky své specifické podstatě patří mezi daně ze spotřeby. Cla dále charakterizují jako platby za přechod zboží přes hranice do zemí mimo EU. Výnosy z cel se po vstupu České republiky do EU výrazně snížily. (Kubátová, Láchová, 2014)
[20]

2.3 Daňový systém Švýcarska

Obrázek 5: Stání vlajka, státní znak a mapa Švýcarska

Zdroj: [33]

2.3.1 Základní charakteristika Švýcarska

Rozloha:	41.293 km
Počet obyvatel:	8.081.482 obyvatel ⁷
Úřední jazyk:	německý, francouzský, italský, rétorománský
Měnová jednotka:	1 Švýcarský frank ⁸ (CHF)
Hlavní město:	Bern
Politický systém:	Spolková federativní republika
Správní členění:	26 kantonů
Hlava státu:	Federální rada

Švýcarsko neboli Švýcarská konfederace či Švýcarské spříseženství je stát ležící ve střední Evropě. Švýcarskou federaci tvoří 26 spolkových států neboli kantonů, z nichž dvacet je kantonů a šest polokantonů. Každý z těchto 26 kantonů má vlastní zákony, ústavu, vládu, parlament i rozpočet. Švýcarsko je obecně známé jako jeden z nejbohatších a nejlépe fungujících států na světě. Vyznačuje se moderní tržní ekonomikou s nízkou nezaměstnaností a vysoce kvalifikovanou pracovní silou. Patří mezi státy s nejvyššími hodnotami ukazatele hrubého domácího produktu (dále jen HDP) na obyvatele na světě. Švýcarská ekonomika se může spolehnout na vysoce rozvinuté odvětví služeb v čele s finančními službami a zpracovatelským průmyslem.

⁷ Počet obyvatel ve Švýcarsku k roku 2013 dle [34]

⁸ 1 CHF = 26,13 CZK k 16.2.2015 dle ČNB [35]

Švýcarsko nepatří mezi státy Evropské unie, o čemž rozhodli obyvatelé v referendu. [36], [37], [38], [39]

2.3.2 Daňová soustava Švýcarska

Ve Švýcarsku jsou daně vybírány na **třech úrovních**. Daňové subjekty musejí odvádět daně státu, kantonům a také obcím. Nicméně Švýcarsko patří mezi země s nejnižším daňovým zatížením v Evropě. I proto je Švýcarsko považováno za stát s velmi vstřícným přístupem k daňovým poplatníkům. Sazby daní nejsou v jednotlivých kantonech shodné, v některých případech dochází dokonce k daňové konkurenci mezi kantony. Každý kanton má svůj vlastní daňový systém. Občané Švýcarska jsou povinni každoročně vyplnit daňové přiznání. [15], [36], [40], [41]

2.3.2.1 Daně na úrovni spolku - Federální daně

Tabulka 2: Rozdělení federálních daní ve Švýcarsku

Federální daně			
Přímé daně	DPPO	Nepřímé daně	DPH
	DPFO		Kolkovné
	Srážková daň		Spotřební daně
	Daň z hazardu		
	Daň z nenastoupení vojenské služby		

Zdroj: vlastní zpracování, 2015

Základní dělení federálních daní je stejně jako v daňovém systému České republiky na daně **přímé** a **nepřímé**.

Přímé federální daně

Daň z příjmů právnických osob je jednou ze základních přímých daní vybíraných na úrovni spolku. Společnosti s místní rezidenturou postihuje neomezená daňová povinnost z celosvětových příjmů. Nerezidentní společnosti zdaňují pouze určité příjmy ze zdrojů na švýcarském území. Čisté zisky kapitálových společností jsou zatěžovány daní ve výši 8,5 %, pro ostatní společnosti platí sazba nižší. Daňové zatížení podniků je druhé nejnižší v rámci zemí OECD (k roku 2013). [15], [36], [41], [42]

Progresivní daní z příjmů, jejíž sazba maximálně dosahuje 11,5 %, jsou zdaňovány **příjmy fyzických osob a personálních společností**. [15], [40]

Mezi přímé spolkové daně patří také **srážková daň** (Zákon č. 132, Federální zákon o srážkové dani), jejíž sazba daně je 35 %. Tato daň zatěžuje výnosy ze švýcarských cenných papírů, z úroků z aktiv v bankách, výhry a pojistné plnění. Hlavním účelem srážkové daně je omezení daňových úniků. [15], [41]

Federální daň z hazardu (Zákon č. 106, Federální zákon o hazardních hrách a kasinech) zatěžuje příjmy švýcarských kasin, které se rozdělují do dvou skupin. První jsou Grand kasina, která disponují vlastní koncesí a která nemají omezené množství hazardních her a hracích automatů. Takových kasin může být ve Švýcarsku pouze sedm. Druhou skupinou jsou malá kasina (maximální počet je 12) s koncesí B, která musí dodržovat určitá omezení. Minimální sazba daně 40 % je pro obě skupiny stejná. Sazba závisí na příjmech kasina a může se vyšplhat až na 80 %. [15], [40]

Jednou z přímých daní ve Švýcarsku, kterou nedisponuje český daňový systém, je **náhrada za nenastoupení povinné vojenské služby**. Daňová sazba je 3 % z příjmů, nejméně však 400 CHF ročně. [15], [36], [40]

Nepřímé federální daně

Nejdůležitější nepřímé federální daně ve Švýcarsku jsou DPH a spotřební daně. **DPH**, která nahradila daň z obratu, disponuje třemi sazbami. Základní sazba je 8 %, snížená sazba činí 2,5 % a zatěžuje předměty denní potřeby (nápoje, potraviny, noviny). Třetí sazba ve výši 3,8 % je využívána v hoteliérství. [15], [36], [40]

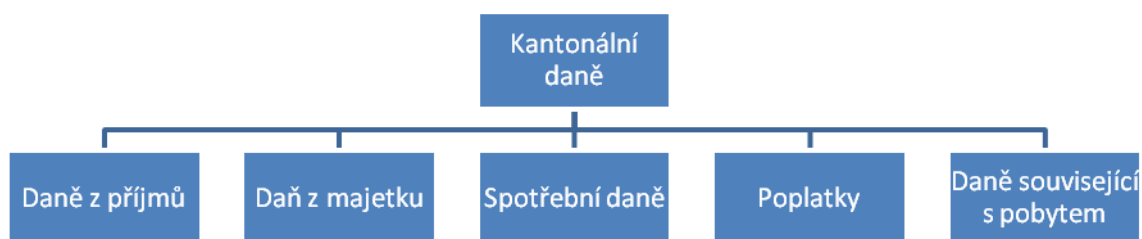
Spotřební daně ve Švýcarsku jsou svojí skladbou velmi podobné spotřebním daním v EU. Mezi spotřební daně švýcarského daňového systému patří **daň z piva, daň z lihu, daň z tabáku a daň z minerálních olejů**. Do spotřebních daní se ve Švýcarsku také řadí **daň z motorových vozidel**, která je vybírána při dovozu nebo prodeji automobilů. [15], [36]

Kolkové daně v podobě emisních poplatků se ve Švýcarsku odvádí při založení nebo zvýšení čisté hodnoty podílových práv ve formě akcií domácích společností. Dále se také vztahují na příjmy z pojistného plnění. [15], [40]

2.3.2.2 Daně na úrovni kantonů a obcí

Suverenita kantonů ve Švýcarsku je nejen v oblasti daní značná, a tak si kanton může stanovit jakékoliv daně, které nejsou v rozporu se spolkovou ústavou. Proto není divu, že se daně v jednotlivých švýcarských kantonech liší. Každý kanton disponuje vlastním daňovým systémem s vlastními daňovými zákony, avšak vše musí být v souladu s **federálním zákonem o harmonizaci daní**. Kantonální a obecní daně jsou často totožné, respektive výnos z jednotlivých daní je mezi kantony a obce rozdělen. [15], [36], [40]

Obrázek 6: Základní dělení daní na úrovni kantonů a obcí

Zdroj: vlastní zpracování, 2015

Daň ze zisku jsou povinny odvádět **právnícké osoby** také na úrovni kantonů a obcí. Výše sazby této daně se kanton od kantonu liší, avšak nepřesahuje 4,5 %. Právnícké společnosti hradí také **daň z kapitálových příjmů**. [15], [40]

Daň z příjmů fyzických osob funguje ve všech 26 kantonech. Příjmy fyzických osob na kantonální úrovni podléhají také progresivním sazbám. Zdanění fyzických osob se ve Švýcarsku na rozdíl od České republiky neposuzuje pouze jednotlivě, ale **daňovým poplatníkem může být také rodina**, to znamená, že příjmy manželů tvoří společný základ daně. Fyzické osoby mají povinnost odvádět také **daň z majetku** neboli **daň z bohatství**. Daňový základ tvoří čisté jmění, které lze snížit o určité dluhy na majetku poplatníka. [15], [40], [41]

Další přímé daně vybírané na kantonální a obecní úrovni

- daň z hlavy nebo domácnosti – přírážka k dani z příjmu,
- daň dědická a darovací – vybírá se jen na úrovni kantonu,
- daň z kapitálového zisku – platí se při prodeji pozemků,
- daň z výher – vypočítána z výše výhry či paušálně,
- daň z převodu pozemků – platí nabyvatel pozemku,
- živnostenská daň – hradí ji podnikající fyzické či právnické osoby (dle počtu zaměstnanců). [36], [40], [41]

Spotřební daně a daně související s pobytem vybírané na kantonální a obecní úrovni

- daň z motorového vozidla – základem daně je výkon, obsah válců, nosnost nebo hmotnost vozidla,
- daň ze psů – platí se zpravidla na obecní úrovni,
- daň ze zábavních podniků – hradí se paušálem nebo z tržby z prodaných vstupenek,
- poplatky za ubytování – platí především pro turisty,
- daň z vodních elektráren – hradí majitelé elektráren za využívání přírodního bohatství kantonu. [15], [36], [40], [41]

3. Teoretické vymezení daně z příjmů fyzických osob v České republice a ve Švýcarsku

Osobní důchodová je již mnoho let jedním ze základních stavebních kamenů moderních daňových systémů zemí celého světa a zároveň tvoří jeden z hlavních zdrojů veřejných rozpočtů. Následující kapitola bude zaměřena na konstrukci daně z příjmů fyzických osob v České republice a ve Švýcarsku.

3.1 Daň z příjmů fyzických osob v České republice

Osobní důchodové daně jsou v České republice upraveny v **Zákoně č. 586/1992 Sb., o daních z příjmů**, který se skládá ze sedmi částí. Daň z příjmů fyzických osob je upravena v první části. [29], [43]

DPFO je univerzální přímá daň, které podléhají veškeré zdanitelné příjmy poplatníka. Statistiky posledních dvou desetiletí informují o neustálém snižování podílu této daně na daňovém mixu České republiky, ale i přesto DPFO stále zaujímá více než 10% podíl na daňových příjmech veřejných rozpočtů. DPFO by měla fungovat jako nástroj pro redistribuci důchodů směrem od bohatších k sociálně slabším. [20]

3.1.1 Poplatníci daně z příjmů fyzických osob

Poplatníkem daně z příjmů fyzických osob jsou fyzické osoby, které se dělí na daňové rezidenty a nerezidenty České republiky. **Daňový rezident** má na území ČR trvalé bydliště nebo se zde obvykle zdržuje (alespoň 183 dní v roce). Tato skupina poplatníků je povinna zdanit všechny celosvětové příjmy. **Daňoví nerezidenti** jsou poplatníci, kteří nesplňují předchozí podmínky. Daňová povinnost u této skupiny poplatníků se vztahuje pouze na příjmy ze zdrojů na území České republiky. [20], [29], [43], [44]

3.1.2 Předmět daně z příjmů fyzických osob

DPFO zatěžuje všechny příjmy fyzických osob, tedy vše, čím dochází ke zvýšení majetku poplatníka, s výjimkou příjmů, které nejsou předmětem této daně. Nejedná se pouze o příjmy peněžní, ale také nepeněžní, jejichž výše se určuje za pomoci zákona o oceňování. [20], [29], [44]

Dle Zákona o daních z příjmů (dále také jen ZDP) jsou předmětem daně z příjmů fyzických osob:

- a) příjmy ze závislé činnosti,
- b) příjmy ze samostatné činnosti,
- c) příjmy z kapitálového majetku,
- d) příjmy z nájmu,
- e) ostatní příjmy. [29]

ZDP udává příjmy, které nejsou předmětem DPFO. Mezi ně se řadí například příjmy z vypořádání společného jmění manželů či příjmy získané nabytím akcií nebo podílových listů. [29]

Existuje také více než 60 druhů příjmů, které jsou předmětem daně, ale jsou od daně osvobozeny. [20]

Obrázek 7: Nejdůležitější skupiny osvobozených příjmů

Zdroj: vlastní zpracování dle [20], 2015

3.1.3 Základ daně

Základem daně je částka, o kterou příjmy plynoucí poplatníkovi ve zdaňovacím období přesahují výdaje prokazatelně vynaložené na jejich dosažení, zajištění a udržení. U poplatníka, který má ve zdaňovacím období současně více druhů příjmů, se základem daně stává součet dílčích základů daně. [20], [29]

Tabulka 3: Tvorba jednotlivých dílčích základů daně z příjmů fyzických osob

Příjmy ze závislé činnosti
+ pojistné na sociální zabezpečení a příspěvek na státní politiku zaměstnanosti a pojistné na veřejné zdravotní pojištění hrazené zaměstnavatelem
= dílčí základ daně příjmů ze závislé činnosti
Příjmy ze samostatné činnosti
- výdaje na dosažení, zajištění a udržení příjmů
= dílčí základ daně příjmů ze samostatné činnosti (nebo záporný rozdíl mezi příjmy a výdaji)
Příjmy z nájmu
- výdaje na dosažení, zajištění a udržení příjmů
= dílčí základ daně příjmů z nájmu (nebo záporný rozdíl mezi příjmy a výdaji)
Příjmy z kapitálového majetku
= dílčí základ daně příjmů z kapitálového majetku
Ostatní příjmy
- výdaje na dosažení příjmu (podle druhů příjmů do výše daného druhu příjmů)
= dílčí základ daně ostatní příjmy

Zdroj: vlastní zpracování dle [20], 2015

Může nastat situace, že součet dílčích základů daně bez dílčího základu daně z příjmů ze závislé činnosti, bude záporný. Za těchto podmínek bude záporná hodnota vykázána v daňovém přiznání a bude z ní vyměřena **daňová ztráta**, kterou poplatník může využít v následujících zdaňovacích obdobích. [20], [44]

3.1.3.1 Úprava základu daně

Zákon o daních z příjmů stanovuje v § 15 položky, kterými může poplatník snížit základ daně z příjmů. Základ daně lze snížit o několik druhů odpočtů, což následně umožňuje snížení daňové povinnosti poplatníka. Odečitatelné položky od základu daně jsou uvedeny v následující tabulce č. [29], [45]

Tabulka 4: Odečitatelné položky od základu daně

Odečitatelné položky	Podmínky a výše odpočtu
Dary	Úhrn darů alespoň 1000 Kč nebo 2% ze ZD, lze odečíst až 15 % ze ZD
Bezplatné darování krve či orgánu	Krev 2 000 Kč, orgán 20 000 Kč
Úroky z hypotečního úvěru nebo úvěru ze stavebního spoření	Lze odečíst až 300 000 Kč za společně hospodařící domácnost
Penzijní pojištění, penzijní připojištění, doplňkové penzijní spoření	Lze odečíst až 12 000 Kč
Soukromé životní pojištění	Lze odečíst až 12 000 Kč
Členské příspěvky odborové organizaci	Lze odečíst až 3 000 Kč, max. 1,5 % ze zdanitelných příjmů
Úhrady za zkoušky ověřující výsledky dalšího vzdělání	Lze odečíst max. 10 000 Kč ⁹
Daňová ztráta z podnikání	Lze odečíst daňovou ztrátu vzniklou v předešlých pěti letech

Zdroj: vlastní zpracování dle [20], [29], [44], [46]

3.1.4 Sazba daně

Sazba daně z příjmů fyzických osob je od roku 2008 lineární, a to ve výši 15 %. Základ daně se před zdaněním zaokrouhluje na celá sta Kč dolů. V roce 2013 bylo zavedeno tzv. solidární zvýšení daně ve výši 7 %. Tato sazba postihuje kladný rozdíl mezi úhrnem dílčích základů daně podle § 6 a § 7 a 48násobkem průměrné mzdy¹⁰. Solidární zvýšení daně by mělo být jen dočasné. [20], [29]

3.1.5 Slevy na dani

Na rozdíl od odečitatelných položek jsou slevy na dani odečítány až od vypočtené daně z příjmů. V daňovém přiznání lze uplatnit slevy na dani podle § 35 ba ZDP, které vypočtenou daň snižují, po případném daňovém zvýhodnění na děti lze dosáhnout i daňového bonusu. Mezi daňové slevy patří např. sleva na poplatníka, sleva na manžel(a/ku), sleva na invaliditu, sleva na dani držitele průkazu ZTP/P, sleva na studenta. Přesné výše slev a podmínky jejich uplatnění jsou upraveny v ZDP v § 35. [29], [44]

⁹ Poplatník se zdravotním postižením může odečíst až 13 000 Kč, s těžším zdravotním postižením až 15 000 Kč. (45)

¹⁰ Solidární daň je pro rok 2015 aplikována na úhrn příjmů podle § 6 a § 7 přesahující 1 277 328 Kč. (45)

3.1.6 Placení daně

Daň z příjmů fyzických osob odvádí za zaměstnance zaměstnavatel. Pokud však poplatník získal za zdaňovací období, kterým je u DPFO kalendářní rok, i jiný příjem, který přesáhl 6 000 Kč, musí vyplnit daňové přiznání a daň z příjmů zaplatit. Na základě daňového přiznání vypočítávají a odvádí DPFO také osoby samostatně výdělečně činné, jejichž příjem přesáhl 15 000 Kč nebo pokud dosáhly ztráty. Daňové přiznání je poplatník, který nevyužívá služeb daňového poradce, povinen odevzdat do 1. dubna následujícího roku. V opačném případě je termín podání daňového přiznání posunut na 1. července následujícího roku. [20], [29], [44], [47]

3.2 Daň z příjmů fyzických osob ve Švýcarsku

Stejně jako mnoho dalších daní ve Švýcarsku, je také daň z příjmů fyzických osob vybírána **na třech úrovních**. Příjmy fyzických osob jsou zdaňovány na federální, kantonální a obecní úrovni, což způsobuje nerovnoměrné zdanění příjmů jednotlivých poplatníků žijících v různých oblastech Švýcarska. Pro Švýcarsko charakteristické zdanění na třech úrovních činí výpočet a výběr daně v porovnání s Českou republikou poměrně složitější. [15], [36], [38]

Švýcarské daňové zákony jsou založeny na principu, že příjmy a majetek rodiny jsou agregovány a následně zdaněny jako jedna hospodářská jednotka. [15], [49]

3.2.1 Poplatník daně

Podobně jako ve většině daňových systémů vyspělých zemí se poplatníci daně i ve Švýcarsku rozdělují na daňové rezidenty a nerezidenty. Pro **daňového rezidenta** platí neomezená daňová povinnost. Je to fyzická osoba, která má na území Švýcarska trvalý pobyt nebo bydliště nebo na tomto území pobývá alespoň 30 dní, přičemž vykonává výdělečnou činnost. Daňovým rezidentem je také osoba, která není výdělečně činná, ale zdržuje se na území Švýcarska déle než 90 dní. **Daňový nerezident** je fyzická osoba, která zdaňuje pouze své příjmy ze zdrojů na území Švýcarska. [15], [49]

3.2.2 Předmět daně

Zdanitelný příjem pro účely federální daně z příjmů fyzických osob se skládá z těchto následujících příjmů daňového rezidenta:

- příjmy ze závislé činnosti (mzda, bonusy),
- příjmy se samostatné výdělečné činnosti,
- penze a odškodnění v případě ztráty zaměstnání či zdraví,
- výnosy z investic (úroky, dividendy),
- příjmy z movitého a nemovitého majetku,
- ostatní příjmy (výhry). [15], [49], [50]

3.2.3 Základ daně

Švýcarské daňové zákony nabízejí celou řadu odpočtů, kterými si zaměstnanci či OSVČ mohou snížit základ daně. Odpočty se rozdělují do tří skupin, a to na náklady na zajištění příjmů, všeobecné odpočty a sociální odpočty. **Základ daně před zdaněním** se vypočte odečtením těchto položek od hrubých příjmů poplatníka. [15], [49], [50]

První skupinou odečitatelných položek jsou **náklady na zajištění příjmů**. **Zaměstnanci** si mohou odečíst nezbytné náklady na dopravu do zaměstnání, náklady na stravování mimo domov, náklady na opatření nezbytné pro výkon povolání (pracovní pomůcky), náklady související s odbornou přípravou a rekvalifikací. **OSVČ** mohou základ daně snížit například o odpisy a opravné položky, zaznamenané ztráty finančních aktiv, příspěvky do penzijních fondů zaměstnanců či úroky z podnikatelských dluhů. [48], [49]

Další možností snížení základu daně švýcarských poplatníků jsou tzv. **všeobecné odpočty**. Základ daně může být snížen například o zaplacené alimenty a výživné, příspěvky do penzijních fondů, výdaje na zajištění a ochranu zdraví, členské příspěvky a dary politickým stranám či charitativním organizacím. [48], [49]

Poslední skupinou položek snižující základ daně jsou **sociální odpočty**. Základ daně lze snížit až o 6 500 CHF za každé dítě připravující se na budoucí výkon povolání nebo také za každou osobu se sníženou pracovní schopností. Daňové zvýhodnění mají také manželské páry, které si mohou základ daně snížit o 2 600 CHF. [48], [49]

Mezi **daňově neuznatelné náklady** patří náklady na školení, náklady spojené s dluhy či náklady na udržování či zvyšování hodnoty aktiv. [49]

3.2.4 Sazba daně

Maximální výše sazby daně z příjmů fyzických osob na federální úrovni je 11,5 %¹¹, výše této sazby se odvíjí od velikosti zdanitelných příjmů. Výše sazby daní na kantonální a obecní úrovni záleží na kantonu a obci, ve které poplatník žije a platí daně. DPFO na úrovni obcí je obvykle vyjádřena jako procentní přírážka k dani kantonální. [49], [50]

¹¹ Maximální sazbou 11,5 % jsou zdaňovány příjmy jednotlivců vyšší než 755 300 CHF, v případě manželských párů jde o příjmy vyšší než 895 900 CHF. [49]

4. Výpočet daně z příjmů fyzických osob – modelové příklady

Následující kapitola je zaměřena na demonstraci výpočtu daně z příjmů fyzických osob na několika modelových příkladech za použití teoretických východisek z předchozí části práce. Za účelem komparace daně z příjmů fyzických osob v České republice a ve Švýcarsku bude vypočítána daňová povinnost tří různých fyzických osob. Pro optimální porovnání daňové povinnosti v České republice a ve Švýcarsku se zadání modelových příkladů liší jen v místě výkonu zaměstnání nebo provozu podnikání a trvalém bydlišti fyzických osob. Pro účely detailnějšího odhalení problematiky daně z příjmů fyzických obsahuje tato kapitola také modelové příklady (pro Českou republiku) na solidární zvýšení daně a na optimalizaci daňové povinnosti OSVČ v závislosti na formě uplatnění výdajů. Pomocí případové studie je také odhalena problematika společného zdanění manželů ve Švýcarsku. Pro komparaci byl zvolen kanton Zug.

4.1 Modelové příklady na výpočet daně z příjmů fyzických osob poplatníků České republiky

Tato podkapitola obsahuje výpočty příkladů na daň z příjmů fyzických osob v České republice. Příklady jsou navrhovány tak, aby odhalily co největší část z problematiky DPFO, a tak se jednotliví poplatníci liší velikostí a druhem svých příjmů, slevami na dani či daňovými zvýhodněními.

4.1.1 Daň příjmů fyzických osob – poplatník Marek Nejedlý

Pan Marek Nejedlý (24 let, bydliště Olomouc) je zaměstnaný jako elektrikář ve společnosti Žárovka s.r.o., do zaměstnání dochází pěšky a každodenně se stravuje v závodní jídelně. Úhrn jeho ročních příjmů ze závislé činnosti činil 390.000 Kč, výše zákonného sociálního pojištění, které za něj odvedl zaměstnavatel činí 132.600 Kč, skutečná výše stržených záloh na dani za sledované období je 53.350 Kč. Pan Nejedlý podepsal u zaměstnavatele tzv. prohlášení k dani¹². Poplatník požádal zaměstnavatele o roční zúčtování. Pan Nejedlý nárokuje základní slevu na dani na poplatníka. Pan

¹² Prohlášení k dani = Prohlášení poplatníka daně z příjmů fyzických osob ze závislé činnosti a funkčních požitků. (45)

Nejedlý ve zdaňovacím období přispěl na charitativní účely částkou 4.000 Kč. Do fondu pro zajištění na stáří (penzijní připojištění) zaplatil v úhrnu 21.000 Kč. Poplatník je svobodný a bezdětný.

Postup při výpočtu daně z příjmů pana Nejedlého

Příjmy pana Nejedlého jsou tvořeny pouze příjmy ze závislé činnosti (§ 6), a proto tento dílčí základ daně je také celkovým základem daně. Základ daně se stanoví jako součet hrubé mzdy a zákonného sociálního pojištění zaplaceného zaměstnavatelem. Tím vznikne tzv. **superhrubá mzda ve výši 522.600 Kč**. Dalším krokem je snížení základu daně o odpočitatelné položky, kterými jsou v případě pana Nejedlého dar charitativní organizaci (4.000 Kč) a snížená část zaplacených příspěvků na penzijní připojištění (21.000 Kč – 12.000 Kč = 9.000 Kč). Po odečtení odpočitatelných položek v celkové výši 13.000 Kč se základ daně zaokrouhlí na celá sta Kč dolů. **Upravený základ daně** pana Nejedlého činí **509.600 Kč**. Tento upravený základ daně se poté vynásobí sazbou daně z příjmů fyzických osob, která činí **15 %**. Výsledkem je **daň z příjmů fyzické osoby** ve výši **76.440 Kč**.

Pan Nejedlý podepsal prohlášení k dani, a proto může odečíst slevy na dani. V jeho případě se jedná pouze o základní slevu na poplatníka (24.840 Kč). **Daň po slevách na dani** je ve výši **51.600 Kč**. Tato daň bude později základem pro porovnání daňové povinnosti se Švýcarskem. Na zálohách bylo panu Nejedlému za zdaňovací období celkem sraženo 53.350 Kč. Po odečtení těchto slev na dani a vypořádání záloh vznikl panu Nejedlému **přeplatek na dani z příjmů fyzické osoby** ve výši **1.750 Kč**, který mu bude vrácen.

Zaměstnavatel je povinen vrátit přeplatek zaměstnanci nejpozději v následujícím zdaňovacím období spolu se mzdou za březen. Příjmy pana Nejedlého tvořily pouze příjmy ze zaměstnaneckého poměru, a tak veškeré daňové povinnosti spojené s daní z příjmů fyzických osob za něj vyřizuje zaměstnavatel.

Tabulka 5: Výpočet daně z příjmů pana Marka Nejedlého

Veličina	Kč
Příjmy ze závislé činnosti	390.000
Povinné pojistné hrazené zaměstnavatelem	132.600
Základ daně z příjmů fyzických osob	522.600
Dary na charitativní účely	- 4.000
Penzijní připojištění (21.000 – 12.000)	- 9.000
Snížený základ daně	509.600
Daň z příjmů fyzických osob (15 %)	76.440
Sleva na poplatníka	- 24.840
Daň po uplatnění slevy na dani	51.600
Úhrn zaplacených záloh na daň z příjmů fyzických osob	- 53.350
Výsledná daň z příjmů fyzických osob (přeplatek na dani)	-1.750

Zdroj: vlastní zpracování, 2015

4.1.2 Daň z příjmů fyzických osob – paní Nová

Paní Hana Nová je zaměstnaná na hlavní pracovní poměr ve společnosti CODA jako módní návrhářka. Její hrubé příjmy z tohoto zaměstnání dosáhly za zdaňovací období 1.800.000 Kč. Zaměstnavatel za paní Novou odvedl za toto období v rámci zákonného sociálního pojištění v úhrnu 476.000 Kč. Na zálohách bylo paní Nové strženo za sledované období celkem 305.500 Kč. Paní Nová vykonává práci ze svého bytu v Praze. Paní Nová podepsala u zaměstnavatele prohlášení k dani a požádala o roční zúčtování. Je rozvedená a vychovává dvě děti ve věku 6 a 17 let, na které uplatňuje daňové zvýhodnění. Mladší z dětí v odpoledních hodinách tráví čas ve speciální družině. Celkové roční náklady na hlídání činily 96.000 Kč. Paní Nová ve zdaňovacím období odvedla na životní pojištění částku ve výši 12.000 Kč.

Výpočet daně z příjmů fyzických osob paní Nové

Jediným zdrojem příjmů paní Nové jsou příjmy ze závislé činnosti, a proto dílčí základ daně ze závislé činnosti bude také základem daně pro výpočet daně z příjmů fyzických osob. Dílčím základem daně ze závislé činnosti je součet hrubých příjmů ze zaměstnání (1.800.000 Kč) a pojistného zaplaceného zaměstnavatelem (540.000 Kč). Základ daně ve výši 2.340.000 Kč lze snížit o zaplacené příspěvky na životní pojištění ve výši 12.000 Kč. Snížený základ daně tedy činí 2.328.000 Kč, z této částky se vypočte daň z příjmů fyzických osob, jejíž sazba je 15 %. Vypočtená **daň** dosahuje částky **349.200 Kč**.

Příjmy ze závislé činnosti převyšují 48násobek průměrné hrubé mzdy (26.611 Kč), a proto příjem přesahující částku 1.277.328 Kč (48 x 26.611) podle **solidárnímu zvýšení daně ve výši 7 %**. Solidární zvýšení daně z příjmů fyzických osob zvýší vypočtenou daň o 36.587,04 Kč. Celková **daň z příjmů fyzické osoby** tedy po zaokrouhlení činí **385.788 Kč**. Paní Nová má nárok na základní slevu na poplatníka ve výši 24.840 Kč a na daňové zvýhodnění na své dvě děti (13.404 Kč + 15.804 Kč). Po uplatnění slevy na dani a daňových zvýhodnění činí daň z příjmů paní Nové 331.740 Kč. Po zúčtování odvedených záloh ve výši 305.500 Kč vychází paní Nové **daňová povinnost** ve výši **26.240 Kč**, kterou musí paní Nová doplatit.

Tabulka 6: Výpočet daně z příjmů paní Nové

Veličina	Kč
Příjmy ze závislé činnosti	1.800.000
Pojistné zaplacené zaměstnavatelem	540.000
Základ daně	2.340.000
Příspěvky na životní pojištění	-12.000
Snížený ZD	2.328.000
Daň z příjmů fyzických osob (15 %)	349.200
ZD pro solidární zvýšení daně (1.800.000 – 48 x 26.611)	522.672
Solidární zvýšení daně (7 %)	36.587,04
Daň z příjmů včetně solidárního zvýšení daně	385.787,04
Zaokrouhlená daň z příjmů fyzických osob	385.788
Sleva na poplatníka	-24.840
Daň po uplatnění slev na dani	360.948
Daňové zvýhodnění na dvě děti (13.404 + 15.804)	-29.208
Daň po uplatnění daňového zvýhodnění	331.740
Úhrn zaplacených záloh na dani	-305.500
Výsledná daň z příjmů fyzických osob (daňová povinnost)	26.240

Zdroj: vlastní zpracování, 2015

4.1.3 Daň z příjmů fyzických osob – pan Toman, OSVČ

Pan Ondřej Toman podniká na základě živnostenského oprávnění jako osoba samostatně výdělečně činná. Pan Toman vlastní živnostenské oprávnění na volnou živnost. Jeho práce spočívá v úpravě webových stránek.

Podnikatel ve zdaňovacím období získal příjmy ve výši 1.200.000 Kč. V daném období činily náklady za energie 115.000 Kč. Další výdaje spojené s podnikáním dosáhly výše 295.000 Kč. Pan Toman ve zdaňovacím období poskytl dar charitativní organizaci ve výši 10.000 Kč. Ve zkoumaném období si platil také příspěvky na penzijní

přípojištění (celkem 24.000 Kč) a životní pojištění (celkem 8.000 Kč). Podnikatel uplatňuje slevu na poplatníka. Pan Toman je rozvedený a vychovává jedno dítě ve věku 8 let.

Výpočet daně z příjmů fyzických osob pana Tomana

Základ daně se u OSVČ vyjádří odečtením daňově uznatelných výdajů od příjmů. Celková výše výdajů za zdaňovací období, kterou si může pan Toman odečíst od svých příjmů je 410.000 Kč. **Základ daně** je tedy ve výši **790.000 Kč**. Základ daně lze upravit o odečitatelné položky. Pan Toman si sníží základ daně o poskytnuté dary ve výši 10.000 Kč, o zkrácenou výši za naspořené příspěvky na penzijní přípojištění (24.000 Kč - 12.000 Kč = 12.000 Kč) a dále o zaplacené příspěvky na životní pojištění ve výši 8.000 Kč. Z upraveného základu daně, který činí 760.000 Kč, se vypočte daň z příjmů fyzických osob (15 %). Její výše je 114.000 Kč. Poplatník uplatní základní slevu na poplatníka ve výši 24.840 Kč a daňové zvýhodnění na jedno dítě ve výši 13.404 Kč. Po odečtení slev na dani a daňovém zvýhodnění činí výsledná **daň z příjmů fyzické osoby 75.756 Kč**. Pan Toman je povinen podat daňové přiznání a doplatit vyměřenou daň.

Tabulka 7: Výpočet daně z příjmů pana Tomana

Veličina	Kč
Příjmy	1.200.000
Výdaje	410.000
Základ daně z příjmů fyzických osob	790.000
Příspěvky na penzijní přípojištění	-12.000
Příspěvky na životní pojištění	-8.000
Dar na charitativní účely	-10.000
Upravený ZD	760.000
Daň z příjmů fyzických osob (15 %)	114.000
Sleva na poplatníka	-24.840
Daň po uplatnění slev na dani	89.160
Daňové zvýhodnění na dítě	-13.404
Daňová povinnost	75.756

Zdroj: vlastní zpracování, 2015

4.1.4 Daň z příjmů fyzických osob – Václav Starý

Pan Václav Starý (29 let, bydliště Pardubice) pracuje na hlavní pracovní poměr ve společnosti GLOBAL, a. s. jako stavební inženýr. Hrubé příjmy ze zaměstnání za zdaňovací období činily 720.000 Kč. Zaměstnavatel zaplatil za stejné období za pana Starého celkem 244.800 Kč na zákonné sociální pojištění. Zálohy na daň z příjmů fyzických osob za sledované období činily v úhrnu 117.646 Kč. Pan Starý u zaměstnavatele podepsal prohlášení k dani.

Pan Starý zároveň podnikal na základě živnostenského oprávnění, za zkoumaný kalendářní rok činily jeho příjmy 1.650.895 Kč. Součástí příjmů byly také přijaté úroky na podnikatelském účtu ve výši 895 Kč. Výdaje na zajištění a udržení příjmů spojené s podnikáním pan Starý předložil v prokazatelné výši 790.000 Kč.

Příjmy panu Starému plynuly také z pronajímání bytové jednotky. Za zdaňovací období obdržel za pronájem bytu celkem 96.000 Kč.

Pan Starý se rozhodl, že toto zdaňovací období uplatní ztrátu z podnikání z předminulého roku ve výši 35.000 Kč. Poplatník ve zkoumaném období daroval známému sportovci 10.000 Kč na tréninkovou výbavu, dále daroval 15.000 Kč pardubické mateřské školce na přípravu dětského plesu a každý měsíc přispíval přibližně 100 Kč do kasičky Konta naděje v místní restauraci. Na penzijní připojištění zaplatil za sledované období celkem 20.000 Kč a na životní pojištění odvedl celkem 8.500 Kč. Pan Starý je ženatý a má jednoho potomka, který se narodil v listopadu zkoumaného roku.

Výpočet daně z příjmů fyzických osob pana Starého

Příjmy pana Staré ve zdaňovacím období pocházely z různých činností, a proto je důležité nejprve tyto příjmy utřídit a vypočítat jednotlivé dílčí základy daně, ze kterých se následně vypočte celkový základ daně potřebný pro zjištění skutečné daňové povinnosti.

Poplatník měl ve zdaňovacím období pouze jeden zaměstnanecký poměr, ze kterého mu plynuly příjmy ze závislé činnosti, a proto je dílčím základem daně ze závislé činnosti součet hrubých příjmů od společnosti GLOBAL, a. s. (720.000 Kč)

a pojistného hrazeného zaměstnavatelem. Zaměstnavatel za pana Starého celkem odvedl 244.800 Kč. Dílčí **základ daně ze závislé činnosti** (§ 6) má tedy hodnotu **964.800 Kč**.

Dílčím základem daně z příjmů ze samostatné činnosti je rozdíl mezi příjmy z podnikání a výdaji na dosažení, zajištění a udržení příjmů. Za podnikatelskou činnost pan Starý zaznamenal příjmy v celkové výši 1.650.000 Kč, prokazatelné výdaje činily 790.000 Kč, a proto hodnota **dílčího základu daně z příjmů ze samostatné činnosti** (§ 7) dosahuje **860.000 Kč**.

Přijaté úroky z podnikatelského účtu ve výši **895 Kč** tvoří **samostatný základ daně z příjmů z kapitálového majetku** (§ 8).

Příjmy pana Starého pocházely také z pronájmu bytu, což mu přineslo 96.000 Kč za kalendářní rok. Výdaje z nájmu poplatník neuplatnil v prokazatelné výši, ale využil paušálního uplatnění výdajů v podobě 30 % z příjmů¹³, což je 28.800 Kč. **Dílčí základ daně z příjmů z nájmu** (§ 9) je **67.200 Kč**.

Sečtením všech dílčích základů daně (964.800 + 860.000 + 895 + 67.200) vyjde **základ daně z příjmů fyzických osob 1.892.895 Kč**. Pan Starý si může základ daně snížit o odpočitatelné položky, mezi které v jeho případě patří ztráta z podnikání z minulých let (35.000 Kč), dar mateřské školce (15.000 Kč), příspěvky na životní pojištění v plné výši (8.500 Kč) a naspořené prostředky na penzijní připojištění přesahující 12.000 Kč dle ZDP (8.000 Kč). Dar fyzické osobě v tomto případě nepatří mezi nezdanitelné části základu daně a příspěvky do kasičky Konta naděje jsou neprokazatelné, a proto nejsou podle ZDP počítány jako poskytnuté dary. Snížený základ daně tedy činí 1.826.395 Kč, po zaokrouhlení pro účely daně z příjmů fyzických osob na celá sta Kč dolů **1.826.300 Kč**. **Daň z příjmů** ve výši **15 %** tedy činí **273.945 Kč**.

Jelikož suma dílčích základů podle § 6 a § 7 po odečtení povinného pojistného hrazeného zaměstnavatelem přesahuje 48násobek průměrné mzdy¹⁴, bude příjem zatížen solidárním zvýšením daně. Výpočet základu daně pro účely solidárního zvýšení daně je následovný (964.800 – 244.800 + 860.000 – 26.611 x 48 = 302.672 Kč). Vypočtený základ daně je tedy zatížen solidárním zvýšením daně ve výši **7 %**. Daň je

¹³ Podle ZDP § 9 odst. 4. [29]

¹⁴ Průměrná mzda v České republice pro rok 2015 činí 26.611 Kč. [45]

zvýšena o **solidární daň** ve výši **21.187,04 Kč**. Celková daň po zaokrouhlení na celé Kč nahoru činí 295.133 Kč.

Daň po uplatnění slevy na poplatníka činí 270.293 Kč. Pan Starý může také využít daňového zvýhodnění na svého potomka za dva měsíce ve výši 2.234 Kč. Daň po uplatnění daňového zvýhodnění je ve výši 268.059 Kč. Po zúčtování záloh na dani ve výši 117.646 Kč vyšla panu Starému **daňová povinnost ve výši 150.413 Kč**, kterou bude muset pan starý doplatit na základě daňového přiznání.

Tabulka 8: Výpočet daně z příjmů pana Starého

Veličina	Kč
Úhrn příjmů ze závislé činnosti	720.000
Úhrn pojistného placeného zaměstnavatelem	244.800
Dílčí ZD ze závislé činnosti § 6	964.800
Příjmy ze samostatné činnosti	1.650.000
Výdaje ze samostatné činnosti	790.000
Dílčí ZD ze samostatné činnosti § 7	860.000
Přijaté úroky na podnikatelském účtu	895
Dílčí ZD z kapitálového majetku § 8	895
Příjmy z pronájmu	96.000
Výdaje z pronájmu (30 % z příjmů)	28.800
Dílčí ZD z pronájmu § 9	67.200
Základ daně z příjmů FO (Σ dílčích ZD § 6, 7, 8, 9	1.892.895
Daňová ztráta z minulých let	- 35.000
Dar	- 15.000
Příspěvky na životní pojištění	- 8.500
Příspěvky na penzijní připojištění (20.000 – 12.000)	- 8.000
Snížený ZD	1.826.395
Zaokrouhlený ZD z příjmů fyzických osob	1.826 300
Daň z příjmů fyzických osob (15 %)	273.945
ZD pro solidární zvýšení daně (výpočet výše)	302.672
Solidární zvýšení daně (7 %)	21.187,04
Daň z příjmů včetně solidárního zvýšení daně	295.132,04
Zaokrouhlená daň z příjmů fyzických osob	295.133
Sleva na poplatníka	- 24.840
Daň po uplatnění slev na dani	270.293
Daňové zvýhodnění na dítě (2 měsíce = 2 x 1.117)	- 2.234
Daň po uplatnění daňového zvýhodnění	268.059
Úhrn stržených záloh na dani	- 117.646
Výsledná daň z příjmů fyzických osob (daňová povinnost)	150.413

Zdroj: vlastní zpracování, 2015

4.1.5 Daň z příjmů fyzických osob – OSVČ Jan Strnad

Pan Strnad podniká na základě živnostenského oprávnění jako osoba samostatně výdělečně činná. Pan Strnad vlastní živnostenské oprávnění na vázanou živnost, kterou je vedení účetnictví.

Podnikatel ve zkoumaném období provozoval vedení účetnictví několika velkých firem, za což získal příjmy v celkové výši 1.250.000 Kč. V daném období, pořídil materiál ve výši 166.000 Kč a vyplatil odměny studentovi za výpomoc ve výši 32.000 Kč. Roční výdaje na pronájem pracovních prostorů vyšly pana Strnada na 260.000 Kč včetně energií. Pan Strnad je ženatý a má tři děti.

Výpočet daně z příjmů pana Strnada

Nejprve je potřeba vyjádřit základ daně pana Strnada, který se v případě OSVČ stanoví rozdílem mezi příjmy a daňově uznatelnými výdaji z podnikatelské činnosti. Pan Strnad má dvě možnosti uplatnění výdajů. Oba dva postupy a jejich rozdíly jsou popsány v následujícím textu.

1. možnost - Pan Strnad uplatní výdaje na dosažení, udržení a zajištění příjmů v prokazatelné výši podle daňové evidence.

Výdaje podle daňové evidence (260.000 + 32.000 + 166.000) dosáhly celkové výše 458.000 Kč. Po odečtení těchto výdajů od příjmů z podnikání (1.250.000 Kč) vznikne dílčí **základ daně ze samostatné činnosti** ve výši **792.000 Kč**, ze kterého se vypočte **15% daň z příjmů fyzické osoby**, která činí **118.800 Kč**. Poplatník uplatňuje základní slevu na dani na poplatníka ve výši 24.840 Kč. V případě uplatnění výdajů ve skutečné výši může živnostník uplatnit také daňové zvýhodnění na všechny tři děti v celkové výši 46.212 Kč¹⁵. Po uplatnění slev na dani a daňových zvýhodnění vychází živnostníkovi **daňová povinnost ve výši 47.748 Kč**.

2. možnost - Výdaje je možné uplatnit paušálem (procentem z příjmů) – v případě pana Strnada jde o příjmy z vázané živnosti, a tak může uplatnit výdaje ve výši 60 % z příjmů.

Výdaje ve výši 60 % z 1.250.000 Kč činí 750.000 Kč. **Základ daně z příjmů** je tedy v tomto případě ve výši **500.000 Kč**, ze kterého se vypočítá **15% daň z příjmů** ve

¹⁵ Roční daňové zvýhodnění na 1. dítě 13.404 Kč, 2. dítě 15.804 Kč, 3. dítě 17.004 Kč. [45]

výši **75.000 Kč**. I v tomto případě si pan Strnad může odečíst základní slevu na poplatníka ve výši 24.840 Kč, avšak daňového zvýhodnění na děti v případě využití paušálního uplatnění výdajů využít nemůže. Výsledná **daňová povinnost pana Strnada je ve výši 50.160 Kč**.

Zhodnocení

Na první pohled by pro pana Strnada bylo výhodnější uplatnit výdaje ve skutečné výši, ale z hlediska finanční výhodnosti pro celou rodinu lze doporučit spíše variantu uplatnění výdajů paušálně, čímž by pan Strnad přenechal daňové zvýhodnění na děti pro svoji manželku.

Pan Strnad je povinen podat daňové přiznání a doplatit vypočtenou daň.

Tabulka 9: Výpočet daně z příjmů pana Strnada – uplatnění výdajů ve skutečné výši

Veličina	Kč
Příjmy	1.250.000
Výdaje	458.000
Základ daně z příjmů fyzických osob	792.000
Daň z příjmů fyzických osob (15 %)	118.800
Sleva na poplatníka	- 24.840
Daň po uplatnění slev na dani	93.960
Daňové zvýhodnění na děti (13 404 + 15 804 + 17 004)	-46.212
Daňová povinnost	47.748

Zdroj: vlastní zpracování, 2015

Tabulka 10: Výpočet daně z příjmů pana Strnada – uplatnění výdajů paušálně

Veličina	Kč
Příjmy	1.250.000
Výdaje (60 % z příjmů)	750.000
Základ daně z příjmů fyzických osob	500.000
Daň z příjmů fyzických osob (15 %)	75.000
Sleva na poplatníka	24.840
Daňová povinnost	50.160

Zdroj: vlastní zpracování, 2015

4.2 Daň z příjmů fyzických osob – kanton ZUG

Jak již bylo zmíněno v předchozí části práce, příjmy jednotlivých poplatníků s trvalým bydlištěm v různých kantonech nebo v jiných obcích jsou zdaňovány rozdílně. Každý kanton, dokonce i některé obce, mají totiž své charakteristické daňové zákony obsahující různé sazby daní, daňové odpočty či daňová zvýhodnění. Pro výpočet daně z příjmů fyzických osob byl vybrán kanton ZUG.

Německy mluvící kanton Zug se nachází v centrálním Švýcarsku, hlavním městem kantonu je stejnojmenné město ZUG. Kanton Zug patří mezi nejmenší, ale zároveň nejbohatší kantony Švýcarska, dříve se dokonce řadil mezi polokantony. Kanton je tvořen z jedenácti nedaleko vzdálených obcí. Charakteristická je vysoká hustota zalidnění, která dosahuje hodnoty větší než pět set obyvatel na kilometr čtvereční. [51], [52]

Kanton Zug je u švýcarských daňových poplatníků velmi populární díky daňové zátěži, která je jednou z nejnižších ve Švýcarsku. Nízké daňové sazby a vstřícný přístup k daňovým poplatníkům každoročně přiláká mnoho nových investorů. Tato fakta však zároveň podporují debaty o negativní daňové konkurenci v podání kantonu Zug. [52], [53]

Roční daňové příjmy kantonu se v posledních letech pohybují mezi 600 a 700 miliony CHF, na kterých se fyzické osoby podílejí přibližně ze dvou třetin. Daňové příznání podalo v minulém roce v kantonu Zug necelých 75.000 fyzických osob. [51]

Na každou fyzickou osobu, která má v kantonu Zug bydliště, se vztahuje tzv. **neomezená daňová povinnost**. Tato povinnost se vztahuje na všechny příjmy a majetek fyzických osob. Zdanitelný příjem se vypočítá na základě příjmů plynoucích ve zdaňovacím období, kterým je v zásadě kalendářní rok. Odpovědnost za stanovení federální daně z příjmů fyzických osob má kanton, ve kterém má poplatník místní příslušnost. [54]

Daňoví poplatníci kantonu Zug jsou povinni podat daňové příznání. Mohou ho odevzdat v písemné podobě či zvolit možnost vyplnění a podání daňového příznání v elektronické podobě pomocí programu eTax.zug, který je dostupný na oficiálních

webových stránkách kantonu Zug¹⁶. Daňové přiznání musí být podáno do konce dubna. [54]

4.2.1 Výpočet daně z příjmů fyzických osob v kantonu ZUG

Základem správného výpočtu daňové povinnosti je vyjádření základu daně. Stanovení základu daně pro výpočet federální a kantonální daně je velmi podobné. V obou případech se od hrubých příjmů poplatníka odečítají daňové uznatelné výdaje a různé druhy odpočtů. Tyto odečitatelné položky si však volí každý kanton sám, a proto se také podstatně liší. Je tedy nezbytné vyjádřit samostatný základ daně jak pro účely výpočtu federální daně, tak i kantonální daně. [54], [55]

Položky, kterými si daňoví poplatníci kantonu Zug mohou snížit svůj základ daně, rozděluje kantonální zákon o dani z příjmů do několika základních skupin. [54]

Stejně jako na federální úrovni lze od základu daně odečíst tzv. **profesní výdaje**, které jsou spojené s výkonem zaměstnání. Jedná se o výdaje na dopravu do zaměstnání, stravování, pracovní pomůcky, či výdaje na rekvalifikaci. [55]

Snížit základ daně umožňují také **obecné srážky**, mezi které patří:

- zdravotní pojištění – lze odečíst 3 300 – 9 900 CHF (v závislosti na rodinném stavu a účasti na 2. důchodovém pilíři – částka se navyšuje o 1 100 CHF za každé vyživované dítě),
- příspěvky na zajištění na stáří a jiná pojištění – lze odečíst až 6000 CHF na manželský pár, osoba žijící samostatně do výše 3 000 CHF (odpočet se navyšuje o 1 000 CHF za každé vyživované dítě),
- členské příspěvky politickým stranám – lze odečíst až 20 000 CHF,
- doložené výdaje na péči o děti (do 14 let) třetí osobou (hlídání) – lze odečíst až 6 000 CHF na dítě,
- vyplacené alimenty, soukromé dluhy
- náklady na ochranu a zajištění zdraví, které nepokrývá zdravotní pojišťovna (max. odpočet 6 000 CHF),
- příspěvky na provoz veřejných a charitativních institucí
(min. lze odečíst 100 CHF, max. 20 % z příjmu). [55], [56]

¹⁶ www.zg.ch

Od základu daně si poplatníci mohou také odečíst **sociální odpočty (odvody)**. Mezi základní sociální odpočty patří:

- osobní odpočet – manželské páry 14 200 CHF, jednotlivci 7 100 CHF
- odpočet na dítě – 12 000 CHF, od 16 let odpočet narůstá o 6 000 CHF [55], [56]

Po odečtení položek snižujících základ daně se ze zdanitelného příjmu vypočítá pomocí kantonálních sazeb (odlišné u manželských párů a jednotlivců) uvedených v přílohách **tzv. jednoduchá daň**, která je základem pro výpočet kantonální, obecní a církevní daně. Jednoduchá daň se následně přepočte pomocí multiplikátoru, který se kanton od kantonu liší. V případě kantonu Zug je multiplikátor pro výpočet kantonální daně ve výši 0,82 (tedy 82 % z jednoduché daně). U daně obecní a církevní se výše jednotlivých multiplikátorů liší ve většině z jedenácti obcí. [50], [55], [56]

Pro výpočet federální daně z příjmů fyzických osob se využívají odlišné sazby, viz příloha. Pro vyjádření celkové daňové povinnosti v rámci daně z příjmů fyzických osob se sečtou všechny vypočtené daně dohromady. Správou a výběrem daně je pověřen příslušný kanton. Jednotlivé daně se poté přerozdělují do federálního, kantonálního a obecního rozpočtu.

[47], [57]

4.2.2 Daň z příjmů fyzických osob pana Nejedlého – kanton ZUG

Tento příklad je zaměřen na porovnání daňové povinnosti pana Nejedlého z kapitoly 4.1.1, který by za jinak stejných podmínek vykonával své zaměstnání v kantonu Zug. Místo jeho trvalého bydliště i pracoviště je město Waldwill, do zaměstnání také dochází pěšky a každodenně se stravuje v závodní jídelně, roční výdaje na stravování dosáhly výše 1.768 CHF. Úhrn jeho ročních příjmů ze závislé činnosti činil 390.000 Kč, což je v přepočtu pomocí kurzu uvedeného výše (1 CHF = 26,13 CZK k 16.2.2015 dle ČNB) 14.925 CHF. Charitativní příspěvek ve výši 4.000 Kč je přepočten na 153 CHF. Do fondu pro zajištění na stáří (penzijní připojištění) zaplatil v úhrnu 21.000 Kč, což odpovídá 804 CHF. Poplatník je stejně jako v kapitole 4.1.1 svobodný a bezdětný. Pan Nejedlý je členem protestantské církve.

Výpočet daně z příjmů pana Nejedlého - kanton ZUG, město Walchwill

Základem pro určení celkové daňové povinnosti pana Nejedlého je vyjádření tzv. **jednoduché daně**, ze které následně vychází výpočet kantonální, obecní a církevní daně. Nejprve je potřeba upravit hrubé příjmy na příjmy zdanitelné odečtením daňově uznatelných výdajů a dalších odečitatelných položek. V případě pana Nejedlého lze od hrubých příjmů odečíst výdaje na stravování ve výši 1.768 CHF. Dále lze také odečíst obecný odpočet z pojištění, který je v ohledu na poplatníkův stav, počet dětí a účasti v 2. důchodovém pilíři ve výši 3.300 CHF. Poplatník si také může odečíst dar charitativní organizace v plně výši 153 CHF a zaplacené příspěvky do fondů na zajištění na stáří v plně výši 804 CHF (samostatně žijící osoba může odečíst příspěvky v maximální výši 3.000 CHF za rok). Po odečtení těchto výdajů lze odečíst také sociální odpočet, který je v kantonu Zug pro jednotlivce ve výši 7.100 CHF.

Po započítání odečitatelných položek činí **zdanitelný příjem** pana Nejedlého **1.800 CHF**. Takovéto výši zdanitelných příjmů odpovídá sazba daně 0,6944 %, z čehož se vypočítá **jednoduchá daň**, která po zaokrouhlení činí **12,5 CHF**.

Tabulka 11: Výpočet jednoduché daně pana Nejedlého

Veličina	CHF
Hrubé příjmy	14.925
Náklady na stravování	- 1.768
Odpočet za pojištění	- 3.300
Dar na charitativní účely	- 153
Příspěvky do fondů na zajištění na stáří	- 804
Sociální odpočet – osobní odpočet za jednotlivce	- 7.100
Zdanitelný příjem	1.800
Jednoduchá daň odpovídající zdanitelnému příjmu	12,5

Zdroj: vlastní zpracování, 2015

Pomocí jednotlivých koeficientů (multiplikátorů) se následně z jednoduché daně vypočte kantonální, obecní a církevní daň. Multiplikátor pro kantonální daň z příjmů fyzických osob je v kantonu ZUG ve výši **0,82** (tedy 82% z jednoduché daně). Multiplikátor pro výpočet obecní daně je v jednotlivých městech odlišný. Pan Nejedlý má trvalé bydliště ve městě Walchwill, kde je stanoven na úroveň **0,55** (tedy 55 % z jednoduché daně). Pan Nejedlý se hlásí k protestantské církvi, a proto jeho

příjmy zatěžuje také církevní daň. Ve městě Walchwill je sazba církevní daně **9,5 %**. Jednotlivé daně jsou zaokrouhleny na pět centů.

Tabulka 12: Jednotlivé daně z příjmů na úrovni kantonu

Veličina	CHF
Jednoduchá daň	12,50
Kantonální daň (0,82 * 12,5)	10,25
Obecní daň (0,55 * 12,5)	6,90
Církevní daň (0,095 * 12,5)	1,20
Celková daň na úrovni kantonu	18,35

Zdroj: vlastní zpracování, 2015

Švýcarští poplatníci daně z příjmů fyzických osob jsou povinni vypočítat a odvést také daň federální. Nezbytné je opět vyjádření výše zdanitelných příjmů. Na federální úrovni si od hrubých příjmů může pan Nejedlý odečíst náklady na zajištění příjmů, což představují výdaje na stravování ve výši 1.768 CHF, dále si může odečíst v plné výši příspěvky zaplacené na charitativní účely (153 CHF) a na zajištění na stáří (804 CHF). Po odečtení těchto položek dosahuje **zdanitelný příjem 12.200 CHF**.

Tabulka 13: Výpočet federální daně z příjmů pana Nejedlého

Veličina	CHF
Hrubé příjmy	14.925
Náklady na stravování	- 1.800
Odpočet za pojistné	- 804
Dar na charitativní účely	- 153
Zdanitelný příjem	12.200
Federální daň z příjmů fyzických osob	0

Zdroj: vlastní zpracování, 2015

Přímá federální daň z příjmů fyzických osob je vybírána až ze zdanitelných příjmů převyšujících 17.800 CHF. Příjmy pana Nejedlého tak této přímé federální dani nepodléhají.

Celková daňová povinnost pana Nejedlého je tedy shodná s daňovou povinností v rámci kantonu. Pan Nejedlý je povinen zaplatit daň ve výši 18,35 CHF. Pan Nejedlý je povinen podat daňové přiznání v písemné podobě nebo v elektronické podobě nejpozději do 30.4.

4.2.3 Daň z příjmů fyzických osob paní Nové – kanton ZUG

Paní Hana Nová (z modelového příkladu v kapitole 4.1.2) má trvalé bydliště ve městě BAAR (kde také pracuje) a stejně jako při výpočtu daňové povinnosti v České republice pracuje na hlavní pracovní poměr ve společnosti CODA, kde její hrubé příjmy dosáhly výše v přepočtu 68.886 CHF. Paní Nová pracuje z domova, tudíž neuplatňuje výdaje na dopravu do zaměstnání ani výdaje na stravování. Profesní výdaje tedy uplatňuje v paušální výši 3 % z příjmů. Paní Nová je rozvedená a má dvě děti ve věku 6 a 17 let. Náklady spojené s hlídáním její mladší dcery jsou v přepočtu 3.674 CHF. Příspěvkům na životní pojištění ve výši 12.000 Kč odpovídá částka 460 CHF. Paní Nová je členkou protestantské církve.

Výpočet daně z příjmů fyzických osob paní Nové – kanton ZUG, město BAAR

Stanovení výše daňové povinnosti na dani z příjmů fyzických osob v kantonu Zug se zakládá na vyjádření jednoduché daně. Hrubé příjmy paní Nové ve výši 68.886 CHF musí být upraveny na příjmy zdanitelné. Prvním odpočtem jsou profesní výdaje, které se paní Nová rozhodla uplatnit v paušální výši 3 % z příjmů. Tento odpočet lze zahrnout pouze v případě, že vypočtená částka paušálních výdajů spadá do intervalu 2.000 CHF až 4.000 CHF, což je v případě paní Nové splněno, a tak si může odečíst vypočtenou částku 2.067 CHF. Další odečitatelnou položkou je odpočet za pojištění, jehož základní výše 3.300 CHF je navýšena o 1.100 CHF za každé vyživované dítě. Celkový odpočet za pojištění je tedy ve výši 5.500 CHF. Mezi odečitatelné položky patří také příspěvky na životní pojištění (460 CHF) a výdaje na hlídání dětí, které lze odečíst až do výše 6.000 CHF. Prokazatelné výdaje na hlídání dětí jsou 3.674 CHF. Po odečtení těchto položek si může paní Nová odečíst také sociální odpočty. Za každé dítě si může odečíst 12.000 CHF, v případě dítěte staršího 16 let se odpočet zvyšuje o 6.000 CHF ročně. Celkový odpočet na děti je tedy ve výši 30.000 CHF. Mezi sociální odpočty také patří osobní odpočet, který je v kantonu Zug ve výši 7.100 CHF.

Odečtením odpočitatelných položek byl vypočten **zdanitelný příjem** ve výši **20.085 CHF**, který se zaokrouhlí na celá sta CHF dolů na **20.000 CHF**. Z tohoto základu daně se vypočte **jednoduchá daň** ve výši **540,75 CHF** (po zaokrouhlení).

Tabulka 14: Výpočet jednoduché daně paní Nové

Veličina	CHF
Hrubé příjmy	68.886
Profesní náklady (3% z 68.886)	-2.067
Odpočet za pojištění (3.300 + 1.100 + 1.100)	-5.500
Životní pojištění	-460
Výdaje na hlídání dětí	-3.674
Odpočet za dítě do 16 let	-12.000
Odpočet za dítě nad 16 let	-18.000
Osobní odpočet	-7.100
Zdanitelný příjem	20.085
Zaokrouhlený zdanitelný příjem (na celá sta CHF dolů)	20.000
Jednoduchá daň (sazba odpovídající výši ZD 2,7038 %)	540,76
Zaokrouhlená jednoduchá daň	540,75

Zdroj: vlastní zpracování, 2015

Pomocí koeficientů pro kantonální, obecní a církevní daň se z jednoduché daně vypočte výše jednotlivých daní z příjmů fyzických osob počítaných na kantonální úrovni. Kanton Zug používá pro výpočet kantonální daně koeficient ve výši 0,82. Paní Nová bydlí v městě BAAR, ve kterém je koeficient pro výpočet obecní daně ve výši 0,56. Koeficient pro výpočet církevní daně pro členy protestantské církve je stanoven ve výši 0,095.

Tabulka 15: Výpočet daní z příjmů fyzických osob na kantonální úrovni

Veličina	CHF
Jednoduchá daň	540,75
Kantonální daň (0,82 * 540,75)	443,20
Obecní daň (0,56 * 540,75)	302,80
Církevní daň (0,095 * 540,75)	51,35
Celková daň na úrovni kantonu	797,35

Zdroj: vlastní zpracování, 2015

Paní Nová je také povinna odvést daň federální. Pro výpočet federální daně je potřeba vyjádřit samostatný základ daně, pomocí odečitatelných položek, které se liší od odpočtů na kantonální úrovni nejen částkami, ale také druhem. Od hrubých příjmů si může odečíst pouze profesní náklady ve výši 2.067 CHF, příspěvky na životní pojištění (460 CHF) a odpočty na děti (za každé 6.500 CHF). **Zdanitelný příjem** paní Nové tedy dosahuje **53.359 CHF**. Po zaokrouhlení na sta CHF dolů **53.300 CHF**.

Výpočet federální daně z příjmů se rozděluje do dvou částí. Paní Nová odvede pevnou částku z příjmu 53.000 CHF ve výši 524,14 CHF plus 2,64 CHF z každé další 100 CHF. **Federální daň** tedy činí 532,06 CHF, po zaokrouhlení **532,05 CHF**.

Tabulka 16: Výpočet federální daně z příjmů pana Nové

Veličina	CHF
Hrubé příjmy	68.886
Profesní náklady (3% z 68.886)	-2.067
Životní pojištění	-460
Odpočet na děti (2 * 6.500)	-13.000
Zdanitelný příjem	53.359
Zaokrouhlený zdanitelný příjem na sta CHF dolů	53.300
Daň z 53.300 CHF	524,14
Daň z každé další 100 CHF (3 * 2,64)	7,92
Celková federální daň	532,06
Zaokrouhlená federální daň	532,05

Zdroj: vlastní zpracování, 2015

Celková daňová povinnost paní Nové je dána akumulací všech vypočtených daní. Sečtením federální daně (532,05 CHF), kantonální daně (443,20 CHF), obecní daně (302,80 CHF) a církevní daně (51,35 CHF) vychází **celková daňová povinnost paní Nové 1.329,4 CHF**. Paní Nová je povinna podat daňové přiznání v písemné podobě nebo v elektronické podobě nejpozději do 30.4..

4.2.4 Daň z příjmů fyzických osob pana Tomana (OSVČ) – kanton ZUG

Výpočet bude proveden za předpokladu, že pan Toman (z modelového příkladu v kapitole 4.1.3) bude podnikat za stejných podmínek ve švýcarském městě ZUG, kde také bydlí. Jeho příjmy činí po přepočtu na švýcarské franky 45.924 (CHF). Celkové výdaje byly přepočteny na 15.691 CHF. Pan Toman také daroval na charitativní účely částku ve výši 383 CHF. Na zajištění na stáří si přispěl v přepočtu částkou 918 CHF, na životní pojištění odvedl v přepočtu 306 CHF za zdaňovací období. Pan Toman je rozvedený a vychovává dítě ve věku 8 let. Pan Toman není členem žádné církve.

Výpočet daně z příjmů fyzických osob pana Tomana – kanton Zug, město Zug

I osoby samostatně výdělečně činné jsou povinny odvádět daň z příjmů fyzických osob na federální, kantonální i obecní úrovni.

Také v případě OSVČ je základem pro výpočet kantonální, obecní a církevní daně vyjádření jednoduché daně, která se vypočte z upraveného základu daně.

Zdanitelné příjmy OSVČ se vypočítají odečtením výdajů z podnikání od dosažených příjmů. Pan Toman si tedy od svých příjmů ve výši 45.924 CHF odečte výdaje v celkové výši 15.691 CHF. Dále si poplatník může odečíst odpočet za pojistné v celkové výši 4.400 CHF (základní výše 3.300 CHF navýšená o 1.100 CHF za vyživované dítě). Odečíst si také může dar na charitativní účely (383 CHF), příspěvky na zajištění na stáří (918 CHF) a příspěvky na životní pojištění (306 CHF), všechny v plné výši. Snížit základ daně si také může prostřednictvím sociálních odpočtů, v podobě osobního odpočtu ve výši 7.100 CHF a odpočtu za dítě ve výši 12.000 CHF. Po odečtení všech položek činí základ daně pro výpočet jednoduché daně 5.126 CHF, po zaokrouhlení 5.100 CHF. Tomuto základu daně odpovídá sazba daně ve výši 1,2451 %, pomocí níž se vypočte **jednoduchá daň** ve výši **63,5 CHF**.

Tabulka 17: Výpočet jednoduché daně pana Tomana

Veličina	CHF
Příjmy	45.924
Výdaje	-15.691
Odpočet za pojistné	-4.400
Dar na charitativní účely	-383
Příspěvky do fondů na zajištění na stáří	-918
Životní pojištění	-306
Sociální odpočet – osobní odpočet za jednotlivce	-7.100
Sociální odpočet – odpočet za dítě	-12.000
Upravený základ daně	5.126
Zaokrouhlený základ daně	5.100
Jednoduchá daň odpovídající základu daně (1,2451 %)	63,5

Zdroj: vlastní zpracování, 2015

Pomocí jednotlivých koeficientů (multiplikátorů) se následně vypočte na základě jednoduché daně daň kantonální a obecní. Vzhledem k neúčasti pana Tomana v žádné církvi nebude jeho příjem podléhat církevní dani. Multiplikátor pro kantonální daň z příjmů fyzických osob je v kantonu ZUG ve výši **0,82** (tedy 82% z jednoduché daně).

Multiplikátor pro výpočet obecní daně je v jednotlivých městech odlišný. Pan Toman bydlí ve městě Zug, kde je stanoven na úroveň **0,6** (tedy 60 % z jednoduché daně).

Tabulka 18: Jednotlivé daně na úrovni kantonu

Veličina	CHF
Jednoduchá daň	63,50
Kantonální daň (0,82 * 63,5)	52,05
Obecní daň (0,6 * 63,5)	38,10
Celková daň na úrovni kantonu	90,15

Zdroj: vlastní zpracování, 2015

Pan Toman je povinen vypočítat a uhradit také případnou federální daň. Jak již bylo řečeno, fyzické osoby jsou povinny zdaňovat své příjmy na federální úrovni pouze za předpokladu, že upravený základ daně (zdanitelné příjmy) přesáhne 17.800 CHF. Proto je potřeba tento základ daně vypočítat.

Pan Toman si nemůže na federální úrovni odečíst stejné položky jako při výpočtu kantonální daně. Od příjmů si odečte výdaje spojené s podnikáním a odečitatelné položky v podobě příspěvků na zajištění na stáří, příspěvků na životní pojištění, daru charitativní organizaci. Příjmy budou také sníženy o sociální odpočet na dítě, který je na federální úrovni ve výši 6.500 CHF. Upravený **základ daně** pro výpočet federální daně z příjmů fyzických osob činí 22.126 CHF, po zaokrouhlení na sta CHF dolů **22.100 CHF**.

Výpočet přímé federální daně lze rozdělit do dvou kroků. Pro zdanitelný příjem ve výši 22.000 CHF je stanovena pevná daň ve výši 57,75 CHF. Dále je poté zatížena každá 100 CHF částkou 0,77 CHF. Celková **daň z příjmů fyzické osoby** na federální úrovni je tedy ve výši 58,52 CHF, po zaokrouhlení **58,50 CHF**.

Tabulka 19: Výpočet federální daně z příjmů pana Tomana

Veličina	CHF
Příjmy	45.924
Výdaje	-15.691
Odpočet za pojistné	-4.400
Dar na charitativní účely	-383
Příspěvky do fondů na zajištění na stáří	-918
Životní pojištění	-306
Odpočet na dítě	-6.500
Zdanitelný příjem	22.126
Zaokrouhlený zdanitelný příjem	22.100
Daň z 22.000 CHF	57,75
Daň z každé další 100 CHF	0,77
Celková federální daň	58,52
Zaokrouhlená federální daň	58,5

Zdroj: vlastní zpracování, 2015

Celková daňová povinnost pana Tomana je dána akumulací všech vypočtených daní. Sečtením federální daně (58,5 CHF), kantonální daně (52,05 CHF) a obecní daně (38,10 CHF) vychází **celková daňová povinnost pana Tomana na 148,65 CHF**. Pan Toman je povinen podat daňové přiznání v písemné nebo v elektronické podobě nejpozději do 30.4..

4.2.5 Daň z příjmů fyzických osob - problematika společného zdanění manželů ve Švýcarsku

Následující příklad se zabývá problematikou společného zdanění manželů ve Švýcarsku. Pro demonstraci této problematiky slouží modelový příklad na daň z příjmů fyzických osob manželů Kochových.

Paní Kochová žije ve městě Cham ve společné domácnosti s manželem panem Kochem a se svojí dcerou, které jsou tři roky. Paní Kochová pracuje na plný pracovní úvazek ve společnosti PETROL, kde její příjmy za zdaňovací období dosáhly 37.500 CHF. Ve zdaňovacím období si přispívala do fondu na zajištění na stáří, celková naspořená částka činí 2.500 CHF. Paní Kochová je členkou Římskokatolické církve. Její manžel pan Koch pracuje na hlavní pracovní poměr ve společnosti KOVO ve městě Risch, jeho hrubé příjmy ze zaměstnání činily za zdaňovací období 75.600 CHF. Uplatňuje profesní výdaje v paušální výši 3 % z příjmů. Pan Koch zaplatil na příspěvcích do fondu na zajištění na stáří celkem 3.000 CHF za sledovaný rok. Není

členem žádné církve. Výdaje za umístění jejich dcery do jeslí činily za kalendářní rok 5.000 CHF.

Výpočet daně z příjmů fyzických osob – Kochovi, kanton Zug, město Cham

V případě výpočtu daně z příjmů fyzických osob je ve Švýcarsku rodina brána jako jeden daňový subjekt, a proto se příjmy jejich členů sčítají. Celkové příjmy manželského páru tedy činí 113.100 CHF.

Nejprve bude proveden výpočet kantonální, obecní a církevní daně. Od společných příjmů lze odečíst profesní výdaje pana Kocha, které vykazuje paušálně ve výši 3 % z jeho příjmů, čemuž odpovídá částka 2.268 CHF. Základ daně lze snížit také o odpočet za pojistné, jeho základní výše pro manželský pár, který se účastní 2. důchodového pilíře, je 6.600 CHF. Tato částka je následně navýšena o 1.100 CHF za vyživované dítě na celkových 7700 CHF. Zaplacené příspěvky na zajištění na stáří manželů v celkové výši 5.500 CHF lze odečíst v plné výši. Další položkou, kterou si může rodina odečíst a snížit tak základ daně, jsou výdaje na hlídání dětí ve výši 5.000 CHF. Poslední možností odpočtů v případě manželů Kochových jsou sociální odpočty v podobě odpočtu za dítě ve výši 12.000 CHF a obecného odpočtu pro manželské páry ve výši 14.200 CHF. Celková výše odpočitatelných položek snižujících základ daně je 46.668 CHF. Po jejich odečtení činí **základ daně** pro výpočet jednoduché daně **66.432 CHF**, po zaokrouhlení na celá sta CHF dolů **66.400 CHF**. Této částce odpovídá sazba daně 3,3321 %, pomocí které se vypočte **jednoduchá daň** ve výši **2.212,5 CHF** (po zaokrouhlení).

Tabulka 20: Výpočet jednoduché daně – Kochovi

Veličina	CHF
Hrubé příjmy manžela	75.600
Hrubé příjmy manželky	37.500
Celkové příjmy rodiny	113.100
Profesní náklady (3% z 75.600)	-2.268
Odpočet za pojištění (6.600 + 1.100)	-7.700
Výdaje na hlídání dětí	-5.000
Příspěvky do fondů na zajištění na stáří (2.500 + 3.000)	-5.500
Odpočet za dítě	-12.000
Odpočet za manželský pár	-14.200
Základ daně pro výpočet jednoduché daně	66.432
Zaokrouhlený ZD (na celá sta CHF dolů)	66.400
Jednoduchá daň (sazba 2,7038 %)	2.212,51
Zaokrouhlená jednoduchá daň	2.212,50

Zdroj: vlastní zpracování, 2015

Pomocí koeficientů používaných v kantonu Zug a ve městě Cham bude vypočítána kantonální, obecní a církevní daň. Kanton Zug má koeficient pro výpočet kantonální daně ve výši 0,82. Obecní daň se vypočte prostřednictvím koeficientu 0,65, církevní daň se vyjádří pomocí koeficientu 0,105. Církevní dani podléhá pouze paní Kochová, a proto základem pro výpočet této daně bude $\frac{1}{2}$ z jednoduché daně. Koeficient pro obecní a církevní daň jsou určeny ve městě Cham.

Tabulka 21: Jednotlivé daně z příjmů na úrovni kantonu – Kochovi

Veličina	CHF
Jednoduchá daň	2.212,50
Kantonální daň (0,82 * 2.212,50)	1.814,25
Obecní daň (0,65 * 2.212,50)	1.438,15
Církevní daň (0,105 * 0,5 * 2.212,5)	116,15
Celková daň na úrovni kantonu	3.368,55

Zdroj: vlastní zpracování, 2015

I v případě výpočtu federální daně se příjmy manželů akumulují. Manželé si mohou základ daně snížit o profesní výdaje manžela ve výši 2.268 CHF, o výdaje na hlídání dětí (5.000 CHF), o příspěvky zaplacené na zajištění na stáří (5.500 CHF), všechny v plné výši. Odečíst lze také sociální odpočty v podobě odpočtu na dítě ve výši 6.500 CHF a odpočtu pro manželské páry ve výši 2.600 CHF. Po započítání těchto

položek snižujících základ daně činila výše **zdanitelných příjmů 91.232 CHF**, po zaokrouhlení na sta CHF dolů **91.200 CHF**.

Federální daň z příjmů fyzických osob se stanoví pomocí následujícího postupu. Pevná daň z částky 90.400 CHF činí 1.488 CHF. Základ daně je však ve výši 91.200 CHF, a proto z každé další 100 CHF rozdílu těchto dvou částek činí daň 5 CHF. Rozdíl je ve výši 800 CHF, a proto se k dani 1.488 CHF přičte 8 x 5 CHF, čímž vychází **celková daň z příjmů na federální úrovni ve výši 1.528 CHF**.

Tabulka 22: Výpočet federální daně z příjmů – Kochovi

Veličina	CHF
Hrubé příjmy manžela	75.600
Hrubé příjmy manželky	37.500
Celkové příjmy rodiny	113.100
Profesní náklady (3% z 75.600)	-2.268
Výdaje na hlídání dětí	-5.000
Příspěvky do fondů na zajištění na stáří (2.500 + 3.000)	-5.500
Odpočet za dítě	-6.500
Odpočet za manželský pár	-2.600
Zdanitelný příjem	91.232
Zaokrouhlený zdanitelný příjem	91.200
Daň z 90.400 CHF	1.488
Daň z každé další 100 CHF (8 x 5)	40
Celková federální daň	1.528

Zdroj: vlastní zpracování, 2015

Celková výše daně z příjmů fyzických osob, kterou musí manželé Kochovi odvést je dána součtem federální, kantonální, obecní a církevní daně. **Celková daň z příjmů fyzických osob** za sledované období je **4.896,55 CHF**. Daňové priznání musí být odesláno do konce dubna následujícího zdaňovacího období.

5. Komparace zdanění příjmů fyzických osob v České republice a ve Švýcarsku

V předchozí části práce byly vypočítány tři případové studie zaměřené na komparaci zdanění příjmů fyzických osob v České republice a ve Švýcarsku. Případové studie zahrnovaly výpočet daně pana Nejedlého, pana Tomana a paní Nové. Na základě těchto případových studií budou v následující části práce identifikovány základní rozdíly v problematice zdanění příjmů fyzických osob v České republice a ve Švýcarsku.

Poplatníci v případových studiích měli naprosto stejné příjmy a výdaje. Shodovaly se také informace o rodinném stavu a počtu vychovávaných dětí, výše zaplacených příspěvků na různé druhy pojištění a zajištění na stáří, shodná byla i výše poskytnutých darů. V podstatě jediným rozdílem bylo místo trvalého bydliště a místo, kde poplatníci pracovali nebo podnikali. Pro porovnání daňových povinností byly vybrány různá města v Kantonu Zug, ve kterých se výše zdanění liší.

Tabulka 23: Porovnání daňové povinnosti poplatníků daně z příjmů v ČR a Švýcarsku

Poplatník	Daňová povinnost		Rozdíl
	Česká republika	Švýcarsko – kanton Zug	
Marek Nejedlý	51.600 Kč	18,35 CHF = 479 Kč	51.103 Kč
Hana Nová	331.740 Kč	1.329,4 CHF = 34.737 Kč	297.003 Kč
Ondřej Toman	75.756 Kč	148,65 CHF = 3.884 Kč	71.872 Kč

Pozn. Pro přepočítání byl použit kurz 1 CHF = 26,13 CZK k 16.2.2015 dle ČNB, přepočtené částky jsou zaokrouhleny na celé koruny

Zdroj: vlastní zpracování, 2015

Dosažené výsledky vypovídají o faktu, že příjmy fyzických osob v České republice podléhají vyššímu zdanění než ve Švýcarsku. Daň z příjmů fyzických osob ve Švýcarsku byla počítána pro poplatníky s trvalým bydlištěm v kantonu Zug, který je známý velmi nízkým zdaněním, což je také jednou z příčin zaznamenaných výrazných rozdílů.

Rozdíly ve zdanění příjmů fyzických osob v České republice a ve Švýcarsku

Na základě zpracování teoretické a praktické části bylo identifikováno několik základních rozdílů v problematice daní z příjmů fyzických osob v České republice a ve Švýcarsku. Rozdíly byly rozděleny do několika bodů:

- množství příjmových daní,
- tvorba základu daně,
- odpočitatelné položky,
- uplatnění slevy na poplatníka a daňového zvýhodnění na děti,
- postup při výpočtu daně z příjmu fyzických,
- nerovnoměrné daňové zatížení v různých částech Švýcarska,
- sazba daně z příjmů fyzických osob,
- zálohy na daň z příjmů,
- společné zdanění manželů.

Základním rozdílem mezi Českou republikou a Švýcarskem v oblasti zdanění příjmů fyzických osob je **množství daní z příjmů**, které jsou poplatníci povinni v jednotlivých zemích odvádět. Švýcarský poplatník musí zaplatit daň federální, kantonální, obecní a v případě členství v některé církvi i daň církevní. Sečtením všech těchto příjmových daní vzniká celkové daňové zatížení příjmů. Naopak daňový poplatník České republiky odvádí pouze jednu daň z příjmů.

Hned první příklad nastínil rozdíl v **tvorbě základu daně** pro výpočet daně z příjmů fyzických osob. V České republice se v případě příjmů pouze ze závislé činnosti tvoří základ daně sečtením hrubých příjmů ze zaměstnání a zákonného pojistného hrazeného zaměstnavatelem, čímž vznikne tzv. „superhrubá mzda“. Oproti tomu ve Švýcarsku se hrubé příjmy o žádnou částku již nenavysují, ale jsou ihned snižovány o odpočitatelné položky.

V případě různých druhů příjmů se v České republice vypočítávají jednotlivé dílčí základy daně. V ČR je možné příjmy rozdělit mezi pět různých dílčích základů daně, a to dílčí ZD ze závislé činnosti, ze samostatné činnosti, z nájmu, z kapitálového majetku a z ostatních příjmů. Sečtením těchto dílčích základů se poté stanoví celkový základ daně, který lze následně snížit pomocí odečitatelných položek. Ve Švýcarsku se

dílčí základy daní nevypočítávají. Základ daně z příjmů fyzických osob je tvořen akumulací všech zisků či příjmů za kalendářní rok, kromě výjimek, které uvádí švýcarské daňové zákony. Oproti České republice nepatří příjmy z nájmu ve Švýcarsku mezi příjmy, které podléhají dani z příjmů, ale podílí se na základu daně z majetku.

Po stanovení základu daně přichází čas na **odpočitatelné položky**, které základ daně snižují. V České republice i ve Švýcarsku existuje hned několik položek, kterými lze snížit základ daně. Tyto položky se ve Švýcarsku liší při výpočtu kantonální a obecní daně a výpočtu federální daně z příjmů. Švýcarské daňové zákony rozdělují odpočitatelné položky na profesní náklady (náklady na zajištění příjmů) a všeobecné odpočty. Mezi položky snižující základ daně se ve Švýcarsku řadí také sociální odpočty, které mají velmi podobný význam jako odečitatelné položky. Tyto sociální odpočty se výrazně liší při výpočtu daní na kantonální úrovni v porovnání s výpočtem daní z příjmů na federální úrovni, což je prokazatelné z výše řešených příkladů. Mezi základní sociální odpočty na federální úrovni patří odpočet na dítě a odpočet pro manželské páry. Kantonální a obecní daňové zákony nabízí mnohem širší škálu těchto odpočtů, a proto je základ daně pro kantonální a obecní daň často výrazně nižší než pro daň federální. Položky snižující základ daně v České republice a ve Švýcarsku znázorňuje následující tabulka.

Tabulka 24: Odpočitatelné položky v České republice a ve Švýcarsku

Česká republika	Švýcarsko – federální úroveň
Dary	Profesní náklady
	Náklady na dopravu do zaměstnání
Darování krve nebo orgánu	Náklady na stravování mimo domov
	Náklady na opatření nezbytné pro výkon povolání
Úroky z úvěru na bydlení	Náklady na odbornou přípravu a rekvalifikaci
Příspěvky do 3. důchodového pilíře	Všeobecné odpočty
	Zaplacené alimenty
Soukromé životní pojištění	Příspěvky do penzijních fondů
	Příspěvky na životní pojištění
Členské příspěvky odborové organizaci	Lékařské výdaje, které nejsou hrazeny pojišťovnou
	Dary (politickým stranám či charitativním organizacím)
Úhrady za zkoušky ověřující výsledky dalšího vzdělání	Sociální odpočty
	Odpočet pro manželské páry
	Odpočet na vyživované dítě

Zdroj: vlastní zpracování, 2015

Švýcarské **sociální odpočty se podobají slevám na dani a daňovým zvýhodněním** v České republice. Obě dvě skupiny v sobě ukrývají slevy na poplatníka a na vyživované děti. Zásadní rozdíl je v momentu jejich **uplatnění**. Ve Švýcarsku patří sociální odpočty mezi odpočitatelné položky, které se často výrazně podílejí na snížení základu daně z příjmů fyzických osob. Oproti tomu se v České republice uplatňují slevy na dani a daňová zvýhodnění až po vypočtení daně z příjmů, snižují tak daňovou povinnost v plné výši.

Po odečtení odečitatelných položek nastává v České republice zaokrouhlení sníženého základu daně a následný výpočet daně z příjmů fyzických osob pomocí sazby daně ve výši 15 %. Po provedení výpočtu vznikne daň před slevami a daňovým zvýhodněním. Při výpočtu švýcarské federální daně z příjmů fyzických osob je postup velmi podobný. Z upraveného základu daně se pomocí daňových sazeb vypočte přímá federální daň. Postup výpočtu federální daně z příjmů fyzických osob je znázorněn na základě řešených příkladů v předchozí kapitole.

Rozdíl nastává při výpočtu kantonální, obecní a případné církevní daně. Ze základu daně se totiž musí pomocí progresivních daňových sazeb nejprve vypočítat **tzv. jednoduchá daň**. Jednoduchou daň švýcarští poplatníci neodvádějí. Tato daň je základem pro výpočet kantonální, obecní a církevní daně. Povinnost hradit církevní daň mají pouze členové církve. Postup výpočtu kantonální, obecní a církevní daně je podrobněji popsán v modelových příkladech.

Jednotlivé kantony a obce mají stanovené různé koeficienty, kterými se násobí jednoduchá daň, a proto se může **lišit daňová povinnost daňových poplatníků se shodným zdanitelným příjmem žijících v odlišných obcích ve Švýcarsku**. Naopak v případě daňových poplatníků České republiky na místě bydliště nezáleží, tudíž daňová povinnost různých poplatníků s totožnými příjmy, výdaji, odvody, apod. s trvalým bydlištěm v jiných částech České republiky bude totožná.

Jedním ze základních rozdílů českého a švýcarského daňového systému je **sazba daně** z příjmů fyzických osob. V České republice je sazba daně z příjmů lineární, a to ve výši 15 %. V současné době je zavedeno také tzv. solidární zvýšení daně ve výši 7 %, od určitého příjmu se tedy stává sazba daně z příjmů fyzických osob progresivní. Ve Švýcarsku je sazba daně na federální úrovni progresivní až do výše 11,5 %. Švýcarský daňový systém odlišuje sazby daní pro jednotlivce a manželské páry.

Jedním z rozdílů, které lze vyzorovat z prvních dvou příkladů, je také placení **záloh na daň z příjmů**. Ve Švýcarsku poplatníci na rozdíl od České republiky v průběhu roku zálohy na daň z příjmů fyzických osob neodvádějí. Z důvodu pravidelného strhávání záloh na dani z příjmů fyzických osob v České republice může daňovým poplatníkům na rozdíl od švýcarských poplatníků vzniknout přeplatek na dani (viz případová studie na výpočet daně z příjmů fyzických osob pana Nejedlého v kapitole 4.1.1).

V České republice je podroben dani z příjmů fyzických osob každý daňový poplatník individuálně. Naopak ve Švýcarsku funguje již několik let **společné zdanění manželů**. (Problematiku společného zdanění manželů vystihuje modelový příklad na daň z příjmů fyzických osob manželů Kochových v kapitole 4.3.5)

6. Závěr

Cílem bakalářské práce bylo přiblížit problematiku zdanění příjmů fyzických osob v České republice a ve Švýcarsku. Dílčí cíle spočívaly v deskripci historického vývoje daní na území obou států a v charakteristice jejich daňových systémů.

Daň z příjmů byla zavedena na území České republiky a Švýcarska přibližně ve stejnou dobu. Švýcarský daňový systém byl rozšířen o osobní daň z příjmů roku 1840, na území České republiky byla tato daň zavedena o 9 let později, a to v roce 1849. Důchodová daň je tedy v daňových systémech obou zemí zakotvena více než 150 let, ve kterých byla několikrát transformována a upravována až do dnešní podoby daně z příjmů fyzických osob.

Daňové systémy obou zemí v současné době obsahují, díky harmonizaci daní v Evropské unii, které se přizpůsobilo i Švýcarsko, mnoho podobných znaků. Daně se v obou zemích dělí na přímé a nepřímé. Jedním z hlavních rozdílů v daňových systémech obou států je právě ve zdanění příjmů fyzických osob.

Pro Švýcarsko je charakteristický výběr daně z příjmů fyzických osob na třech úrovních. Poplatníci jsou povinni platit daň z příjmů fyzických osob na federální, kantonální a municipální úrovni. Oproti tomu v České republice jsou daně vybírány pouze na státní úrovni. Na první pohled se tedy může zdát, že švýcarští poplatníci odvádějí vyšší daň z příjmů, než je tomu v České republice. Na základě provedené komparace prostřednictvím případových studií na výpočet daní z příjmů fyzických osob a osob samostatně výdělečně činných, však lze potvrdit pravý opak. Dosažené výsledky vypovídají o faktu, že příjmy fyzických osob podléhají vyššímu zdanění v České republice než ve Švýcarsku (v kantonu Zug), o čemž pojednává tabulka č. 23.

Dosažené výsledky vyplývají z několika základních rozdílů. Výrazným rozdílem je tvorba základu daně. Ve Švýcarsku si poplatníci daně z příjmů fyzických osob mohou od svých příjmů odečíst větší množství odečitatelných položek než v České republice. Švýcarští poplatníci si mohou oproti tuzemským poplatníkům snížit základ daně například o náklady spojené s výkonem povolání, mezi které patří náklady na dopravu do zaměstnání, náklady na stravování v zaměstnání či náklady na zakoupení pracovních pomůcek. Výrazného zvýhodnění dosahují ve Švýcarsku také rodiny s dětmi, které

mohou využít sociálních odpočtů pro manželské páry a na vyživované děti, a výrazně si tak snížit zdanitelné příjmy. V České republice zvýhodnění pro manželské páry neexistuje. Daňové zvýhodnění na děti se uplatňuje až po stanovení daně z příjmů fyzické osoby.

Výši zdanění významně ovlivňuje také sazba daně z příjmů fyzických osob, která je v České republice lineární (do určité výše příjmů). Ve Švýcarsku je naopak zavedeno progresivní zdanění příjmů fyzických osob.

Charakteristickým znakem daně z příjmů fyzických osob ve Švýcarsku je společné zdanění manželů. V České republice je zdanění příjmů fyzických osob posuzováno jednotlivě.

Specifikem daní ve Švýcarsku je nerovnoměrné zdanění fyzických osob se shodnými podmínkami (příjmy, výdaje, odpočitatelné položky, počet dětí atd.) žijících v různých kantonech či obcích. To způsobují rozdílné sazby daní a daňových koeficientů v jednotlivých kantonech a obcích. V České republice místo trvalého bydliště poplatníka neovlivní výši daně z příjmů fyzických osob.

Po provedení komparace daně z příjmů fyzických osob v České republice a ve Švýcarsku nelze jednoznačně určit, který z přístupů a postupů při stanovení daňové povinnosti je propracovanější. Z hlediska administrativních nákladů se zdá být přijatelnější jednoúrovňové zdanění příjmů fyzických osob, které platí v České republice. Daňová správa v naší zemi je již natolik náročná, že rozšíření výběru daní na úroveň krajů a obcí by vedlo ke zvýšení administrativní náročnosti, což by následně způsobilo znásobení nákladů spojených s výběrem daní. Výhodou pro švýcarské daňové poplatníky při výpočtu daně z příjmů fyzických je velké množství odpočitatelných položek, ke kterým se řadí například také odpočet za náklady spojené s dopravou do zaměstnání, které jsou jednou z častých překážek při výběru zaměstnání v České republice. V České republice poskytují náhrady nákladů spojených s dopravou do zaměstnání jen některé společnosti, a to v podobě benefitů.

Bakalářská práce pojednává o tom, že příjmy fyzických ve Švýcarsku podléhají nižšímu zdanění než v České republice.

7. Seznam obrázků

Obrázek 1: Faktory ovlivňující daňové systémy	21
Obrázek 2: Vlajka ČR, Státní znak ČR, Mapa ČR	23
Obrázek 3: Přímé daně v České republice	25
Obrázek 4: Nepřímé daně v České republice.....	26
Obrázek 5: Státní vlajka, státní znak a mapa Švýcarska.....	29
Obrázek 6: Základní dělení daní na úrovni kantonů a obcí	32
Obrázek 7: Nejdůležitější skupiny osvobozených příjmů	35

8. Seznam tabulek

Tabulka 1: Přehled osobních důchodových daní na území dnešní České republiky	17
Tabulka 2: Rozdělení federálních daní ve Švýcarsku.....	30
Tabulka 3: Tvorba jednotlivých dílčích základů daně z příjmů fyzických osob	36
Tabulka 4: Odečitatelné položky od základu daně	37
Tabulka 5: Výpočet daně z příjmů pana Marka Nejedlého	43
Tabulka 6: Výpočet daně z příjmů paní Nové	44
Tabulka 7: Výpočet daně z příjmů pana Tomana	45
Tabulka 8: Výpočet daně z příjmů pana Starého	48
Tabulka 9: Výpočet daně z příjmů pana Strnada – uplatnění výdajů ve skutečné výši..	50
Tabulka 10: Výpočet daně z příjmů pana Strnada – uplatnění výdajů paušálně	50
Tabulka 11: Výpočet jednoduché daně pana Nejedlého.....	54
Tabulka 12: Jednotlivé daně z příjmů na úrovni kantonu.....	55
Tabulka 13: Výpočet federální daně z příjmů pana Nejedlého	55
Tabulka 14: Výpočet jednoduché daně paní Nové	57
Tabulka 15: Výpočet daní z příjmů fyzických osob na kantonální úrovni	57
Tabulka 16: Výpočet federální daně z příjmů pana Nové	58
Tabulka 17: Výpočet jednoduché daně pana Tomana	59
Tabulka 18: Jednotlivé daně na úrovni kantonu	60
Tabulka 19: Výpočet federální daně z příjmů pana Tomana.....	61
Tabulka 20: Výpočet jednoduché daně – Kochovi	63
Tabulka 21: Jednotlivé daně z příjmů na úrovni kantonu – Kochovi.....	63
Tabulka 22: Výpočet federální daně z příjmů – Kochovi.....	64
Tabulka 23: Porovnání daňové povinnosti poplatníků daně z příjmů v ČR a Švýcarsku	65
Tabulka 24: Odpočitatelné položky v České republice a ve Švýcarsku	67

9. Seznam zkratk

Kč/CZK - Koruna česká

OECD - Organizace pro hospodářskou spolupráci a rozvoj

DPPO - Daň z příjmů právnických osob

DPFO - Daň z příjmů fyzických osob

např. – Například

Sb. - Sbíрка

č. - Číslo

min. - Minimálně

max. - Maximálně

km - Kilometr

CHF - Švýcarský frank

ČNB - Česká národní banka

ZDP - Zákon o dani z příjmů

ZD - Základ daně

ZTP/P - Zvlášť tělesně postižený s průvodcem

OSVČ - Osoba samostatně výdělečně činná

s. r. o. - Společnost s ručením omezeným

a. s. - Akciová společnost

tzv. – Tak zvaný

odst. - Odstavec

10. Seznam použité literatury

- [1] KUBÁTOVÁ, Květa. *Moderní průvodce daňovým systémem*. Praha: Grada, 1994, 231 s. ISBN 80-7169-020-1.
- [2] *Jak se vybíraly daně v minulosti* [online]. [cit. 2015-04-16]. Dostupné z: <http://www.finance.cz/zpravy/finance/377709-jak-se-vybiral-y-dane-v-minulosti/>
- [3] PEKOVÁ, Jitka. *Veřejné finance: úvod do problematiky*. 4., aktualiz. a rozš. vyd. Praha: ASPI, 2008, 579 s. ISBN 978-80-7357-358-4
- [4] ŠIROKÝ, Jan. *Daňové teorie: s praktickou aplikací*. 2. vyd. V Praze: C.H. Beck, 2008, xvi, 301 s. Beckovy ekonomické učebnice. ISBN 978-80-7400-005-8.
- [5] LÉNÁRTOVÁ, Gizela. *Daňové systémy*. Vyd. 1. Bratislava: Ekonóm, 2004, 264 s. ISBN 80-225-1742-9.
- [6] KUBÁTOVÁ, Květa. *Daňová teorie a politika*. 5., aktualiz. vyd. Praha: Wolters Kluwer Česká republika, 2010, 275 s. ISBN 978-80-7357-574-8.
- [7] KUBÁTOVÁ, Květa a Leoš VÍTEK. *Daňová politika: teorie a praxe*. Vyd. 1. Praha: Codex Bohemia, 1997, 259 s. ISBN 80-85963-23-x.
- [8] *The taxman tools up: An event history study of the introduction of the personal income tax* [online]. [cit. 2015-04-17]. Dostupné z: <http://www.econ.cam.ac.uk/people/faculty/tsa23/papers/web/taxman.pdf>
- [9] SABINE, B.E.V. *A history of income tax: the development of income tax from its beginning in 1799 to the present day related to the social, economic and political history of the period*. London: Routledge, 2006. ISBN 0415381967.
- [10] VANČUROVÁ, Alena. *Zdanění osobních příjmů*. 1. vyd. Praha: Wolters Kluwer, 2013, 427 s. ISBN 9788074783883.
- [11] *Daňové reformy ČR* [online]. [cit. 2015-04-16]. Dostupné z: http://kvf.vse.cz/storage/1218123709_sb_vancurova.pdf
- [12] STARÝ, Marek. *Dějiny daní a poplatků*. Vyd. 1. Praha: Havlíček Brain Team, 2009, 207 s. ISBN 978-808-7109-151.

- [13] *Jak staré jsou daně aneb vývoj daňového systému na území dnešní ČR* [online]. [cit. 2015-04-16]. Dostupné z: <http://www.finarea.cz/clanek/54-jak-stare-jsou-dane-aneb-vyvoj-danoveho-systemu-na-uzemi-dnesni-cr>
- [14] *Daň z příjmu oslaví 160. narozeniny* [online]. [cit. 2015-04-16]. Dostupné z: <http://www.penize.cz/dane/42829-dan-z-prijmu-oslavi-160-narozeniny>
- [15] *Das schweizerische Steuersystem* [online]. [cit. 2015-04-16]. Dostupné z: <http://www.estv.admin.ch/dokumentation/00079/00080/00746/index.html?lang=de>
- [16] *Daten aus der Geschichte der Bundessteuern* [online]. 2010 [cit. 2015-04-16]. Dostupné z: http://www.estv.admin.ch/dokumentation/00079/00080/00736/index.html?lang=de&download=NHZLpZeg7t,lnp6I0NTU042l2Z6lnlacy4Zn4Z2qZpnO2Yuq2Z6gpJCDdYR4e2ym162epYbg2c_JjKbNoKSn6A-
- [17] *Steuern* [online]. [cit. 2015-04-16]. Dostupné z: <http://www.hls-dhs-dss.ch/textes/d/D13763.php>
- [18] SELIGMAN, Edwin R. *The income tax: a study of the history, theory, and practice of income taxation at home and abroad / by Edwin R.A. Seligman*. 2nd ed., rev. and enl. with a new chapter. Clark, N.J.: Lawbook Exchange, 2004, xi, 743 p., 2 fold. charts. ISBN 15-847-7385-5.
- [19] *The advantages of the Swiss tax system* [online]. [cit. 2015-04-16]. Dostupné z: <http://www.switzerland-4you.com/pdf/swiss-taxes.pdf>
- [20] VANČUROVÁ, Alena a Lenka LÁCHOVÁ. *Daňový systém ČR 2014*. 12. aktualiz. vyd. V Praze: Vox, 2014, 391 s. ISBN 9788087480236.
- [21] HAMERNÍKOVÁ, Bojka a Alena MAAYTOVÁ. *Veřejné finance*. 2., aktualiz. vyd. Praha: Wolters Kluwer Česká republika, 2010, 340 s. ISBN 978-80-7357-497-0.
- [22] KUBÁTOVÁ, Květa. *Daňová teorie a politika*. 3., přeprac. vyd. Praha: ASPI, 2004, 263 s. ISBN 80-86395-84-7.

- [23] *Česká republika* [online]. [cit. 2015-04-16]. Dostupné z:
https://www.google.cz/search?hl=cs&site=imghp&tbm=isch&source=hp&biw=1366&bih=667&q=česká+republika&oq=česká+republika&gs_l=img.3..0110.2690.9590.0.9740.23.13.0.7.7.1.1830.3034.2-4j1j8-1.6.0.msedr...0...1ac.1.64.img..11.12.2731.ypY3qlWOUPY
- [24] *Česká republika* [online]. 2015 [cit. 2015-04-16]. Dostupné z:
http://www.hrad.cz/cz/ceska_republika/index.shtml
- [25] *Ústava České republiky* [online]. [cit. 2015-04-16]. Dostupné z:
www.psp.cz/docs/laws/constitution.html
- [26] *Česká republika (Czech Republic)* [online]. 2015 [cit. 2015-04-16]. Dostupné z:
<http://www.celysvet.cz/ceska-republika-statistika-info-stat-zeme-zemepis-cestovani>
- [27] PAVLÁSEK, Vlastimil a Pavlína HEJDUKOVÁ. *Veřejné finance a daně v České republice*. Vyd. 1. Plzeň: Nava, 2010, 215 s. ISBN 978-80-7211-360-6.
- [28] *Daňový systém ČR* [online]. 2013 [cit. 2015-04-16]. Dostupné z:
<http://www.financnisprava.cz/cs/dane-a-pojistne/danovy-system-cr/popis-systemu>
- [29] MARKOVÁ, Hana. *Daňové zákony 2015: úplná znění platná k 1.1.2015*. 24. vyd. Praha: Grada, 2015, 272 s. ISBN 9788024755076.
- [30] *Sazby DPH - rok 2015* [online]. 2015 [cit. 2015-04-16]. Dostupné z:
<http://www.jakpodnikat.cz/dph-sazby.php>
- [31] *Příloha č. 2 k zákonu č. 235/2004 Sb. Seznam služeb podléhajících snížené sazbě* [online]. [cit. 2015-04-16]. Dostupné z:
<http://business.center.cz/business/pravo/zakony/dph/priloha2.aspx>
- [32] *Příloha č. 3 k zákonu č. 235/2004 Sb. Seznam zboží podléhajícího snížené sazbě* [online]. [cit. 2015-04-16]. Dostupné z:
<http://business.center.cz/business/pravo/zakony/dph/priloha3.aspx>

- [33] *Švýcarsko* [online]. [cit. 2015-04-16]. Dostupné z:
https://www.google.cz/search?hl=cs&site=imghp&tbm=isch&source=hp&biw=1366&bih=667&q=%C5%A1v%C3%BDcarsko&oq=%C5%A1v%C3%BDcarsko&gs_l=img.3.0110.9343.24941.0.25174.31.16.7.7.6.2.325.2076.0j7j2j1.10.0.msedr...0...1ac.1.64.img.17.14.1171.ONEOfXApdQ
- [34] *Czech Republic* [online]. 2015 [cit. 2015-04-16]. Dostupné z:
<http://data.worldbank.org/country/czech-republic>
- [35] *Kurzy devizového trhu* [online]. [cit. 2015-04-16]. Dostupné z:
https://www.cnb.cz/cs/financni_trhy/devizovy_trh/kurzy_devizoveho_trhu/denni_kurz.jsp
- [36] LÁCHOVÁ, Lenka. *Daňové systémy v globálním světě*. Vyd. 1. Praha: ASPI, 2007, 271 s. ISBN 978-80-7357-320-1.
- [37] *Švýcarsko* [online]. [cit. 2015-04-16]. Dostupné z:
http://www.mzv.cz/jnp/cz/encyklopedie_statu/evropa/svycarsko/
- [38] *Schweiz* [online]. 2015 [cit. 2015-04-16]. Dostupné z:
<http://de.wikipedia.org/wiki/Schweiz>
- [39] *Interaktivní profil Švýcarska* [online]. 2014 [cit. 2015-04-16]. Dostupné z:
<http://www.businessinfo.cz/cs/zahranicni-obchod-eu/teritorialni-informace-zeme/svycarsko.html>
- [40] *Švýcarsko - Finanční a daňový sektor* [online]. [cit. 2015-04-16]. Dostupné z:
http://www.mzv.cz/jnp/cz/encyklopedie_statu/evropa/svycarsko/ekonomika/financni_a_danovy_sektor.html
- [41] *Jak se platí daně pod Alpami?* [online]. [cit. 2015-04-16]. Dostupné z:
<http://www.listy.cz/archiv.php?cislo=133&clanek=031320>
- [42] *Švýcarsko: Charakteristika daňového systému* [online]. [cit. 2015-04-16]. Dostupné z: <http://www.unieoffshore.cz/?page=svycarsko>
- [43] *Zákony I ...: sborník úplných znění zákonů daňových, účetních a souvisejících k ..* Český Těšín: Poradce, [1998]-. ISSN 1802-8268.

- [44] LOŠŤÁK, Milan a Petr PELECH. *Zdanění mezd, platů a ostatních příjmů ze závislé činnosti v roce 2015*. 23., aktualiz. vyd. Olomouc: Anag, 2015, 367 s. Daně (ANAG). ISBN 9788072639267.
- [45] *Poradce*. Poradce, s.r.o. ISSN 1211-2437.
- [46] *Recept, jak zaplatit na dani z příjmu v roce 2015 co nejméně* [online]. 2015 [cit. 2015-04-16]. Dostupné z: <http://www.ipodnikatel.cz/Danove-priznani/recept-jak-zaplatit-na-dani-z-prijmu-v-roce-2015-co-nejmene/Odcitatelne-polozky-2015.html>
- [47] *Daňové přiznání k dani z příjmu fyzických osob* [online]. [cit. 2015-04-16]. Dostupné z: <http://www.penize.cz/formulare/66945-danove-priznani-k-dani-z-prijmu-fyzickych-osob>
- [48] *Bundesgesetz über die direkte Bundessteuer* [online]. [cit. 2015-04-16]. Dostupné z: <http://www.admin.ch/opc/de/classified-compilation/19900329/index.html>
- [49] *Bundesgesetz über die direkte Bundessteuer* [online]. [cit. 2015-04-16]. Dostupné z: <http://www.admin.ch/opc/de/classified-compilation/19900329/201401010000/642.11.pdf>
- [50] *Worldwide personal income tax guide* [online]. [cit. 2015-04-16]. Dostupné z: [http://www.ey.com/Publication/vwLUAssets/Worldwide_Personal_Tax_Guide_2013-2014/\\$File/2013-2014%20Worldwide%20personal%20tax%20guide.pdf](http://www.ey.com/Publication/vwLUAssets/Worldwide_Personal_Tax_Guide_2013-2014/$File/2013-2014%20Worldwide%20personal%20tax%20guide.pdf)
- [51] *Kanton Zug* [online]. [cit. 2015-04-16]. Dostupné z: <http://www.steuern-easy.ch/kantone/kanton-zug/>
- [52] *Kanton Zug* [online]. [cit. 2015-04-16]. Dostupné z: http://de.wikipedia.org/wiki/Kanton_Zug
- [53] *Auch bei den Steuern an der Spitze* [online]. [cit. 2015-04-16]. Dostupné z: <http://www.stadtzug.ch/de/wirtschaftsfinanzen/finanzen/steuernred/steuern/>
- [54] *Steuerbuch: Kanton Zug* [online]. [cit. 2015-04-16]. Dostupné z: <http://www.zg.ch/behoerden/finanzdirektion/steuerverwaltung/steuerbuch-zug>
- [55] *Steuergesetz* [online]. [cit. 2015-04-16]. Dostupné z: <http://zg.clex.ch/frontend/versions/782>

[56] *Sozialabzüge ab 2001* [online]. [cit. 2015-04-16]. Dostupné z:

<http://www.zg.ch/behoerden/finanzdirektion/steuerverwaltung/sozialabzug>

[57] *Tarife* [online]. [cit. 2015-04-16]. Dostupné z:

<http://www.estv.admin.ch/bundessteuer/dokumentation/00242/00384/index.html?lang=de>

11. Seznam příloh

Příloha A: Sazby daní z příjmů fyzických osob na kantonální úrovni (jednotlivci)

Příloha B: Sazby daní z příjmů fyzických osob na kantonální úrovni (manželské páry)

Příloha C: Výše multiplikátorů v jednotlivých obcích kantonu Zug

Příloha D: Sazby daně z příjmů fyzických osob na federální úrovni

Příloha A: Sazby daní z příjmů fyzických osob na kantonální úrovni (jednotlivci)

Kanton Zug

Finanzdirektion
Steuerverwaltung
Abteilung Natürliche Personen

Tarife Kantonssteuern «Alleinstehende» gültig Steuerperioden 2012 - 2015 (Indexstand per Juni 2011: 104.7, Basis: Dezember 2005)
Ab Steuerperiode 2013 ergibt sich mangels Teuerung kein Anpassungsbedarf.

Einkommenssteuer

Satz	Stufe	Einkommen kumuliert	Steuer pro Stufe	Einfache Steuer	Einfache Steuer in %
0.50% für die ersten	1'100	1'100	5.50	5.50	0.5000%
1.00% für die weiteren	2'200	3'300	22.00	27.50	0.8333%
2.00% für die weiteren	2'700	6'000	54.00	81.50	1.3583%
3.00% für die weiteren	3'700	9'700	111.00	192.50	1.9845%
3.25% für die weiteren	4'900	14'600	159.25	351.75	2.4092%
3.50% für die weiteren	5'500	20'100	192.50	544.25	2.7077%
4.00% für die weiteren	5'500	25'600	220.00	764.25	2.9854%
4.50% für die weiteren	7'600	33'200	342.00	1'106.25	3.3321%
5.50% für die weiteren	10'900	44'100	599.50	1'705.75	3.8679%
5.50% für die weiteren	12'600	56'700	693.00	2'398.75	4.2306%
8.00% für die weiteren	14'200	70'900	1'136.00	3'534.75	4.9855%
11.50% für die weiteren	19'100	90'000	2'196.50	5'731.25	6.3681%
11.75% für die weiteren	24'000	114'000	2'820.00	8'551.25	7.5011%
10.00% für die weiteren	28'400	142'400	2'840.00	11'391.25	7.9995%
8.00% über	142'400				

Zdroj: *Tarife Kantonssteuern Alleinstehende* [online]. [cit. 2015-04-16]. Dostupné z: <file:///C:/Users/Milan/Downloads/Tarif%20Entwicklung%20LO%20ab%202001%20bis%202015.pdf>

Příloha B: Sazby daní z příjmů fyzických osob na kantonální úrovni (manželské páry)

 Kanton Zug

Steuerverwaltung

Abteilung Natürliche Personen

Tarife Kantonssteuern «Verheiratete» gültig Steuerperioden 2012 - 2015 (Indexstand per Juni 2011: 104.7, Basis: Dezember 2005)
Ab Steuerperiode 2013 ergibt sich mangels Teuerung kein Anpassungsbedarf.

Einkommenssteuer

Satz	Stufe	Einkommen kumuliert	Steuer pro Stufe	Einfache Steuer	Einfache Steuer in %
0.50% für die ersten	2'200	2'200	11.00	11.00	0.5000%
1.00% für die weiteren	4'400	6'600	44.00	55.00	0.8333%
2.00% für die weiteren	5'400	12'000	108.00	163.00	1.3583%
3.00% für die weiteren	7'400	19'400	222.00	385.00	1.9845%
3.25% für die weiteren	9'800	29'200	318.50	703.50	2.4092%
3.50% für die weiteren	11'000	40'200	385.00	1'088.50	2.7077%
4.00% für die weiteren	11'000	51'200	440.00	1'528.50	2.9854%
4.50% für die weiteren	15'200	66'400	684.00	2'212.50	3.3321%
5.50% für die weiteren	21'800	88'200	1'199.00	3'411.50	3.8679%
5.50% für die weiteren	25'200	113'400	1'386.00	4'797.50	4.2306%
8.00% für die weiteren	28'400	141'800	2'272.00	7'069.50	4.9855%
11.50% für die weiteren	38'200	180'000	4'393.00	11'462.50	6.3681%
11.75% für die weiteren	48'000	228'000	5'640.00	17'102.50	7.5011%
10.00% für die weiteren	56'800	284'800	5'680.00	22'782.50	7.9995%
8.00% über	284'800				

Zdroj: *Tarife Kantonssteuern Verheiratete* [online]. [cit. 2015-04-16]. Dostupné z: <file:///C:/Users/Milan/Downloads/Tarif%20Entwicklung%20VH%20ab%202001%20bis%202015.pdf>

Příloha C: Výše multiplikátorů v jednotlivých obcích kantonu Zug

Staat und Politik

Gemeindesteuerfüsse 2014 (in % der einfachen Steuer)

Steuerfuss	Kanton	Einwohner- gemeinde	Bürger- gemeinde	Kirchen- gemeinden kath.	Kirchen- gemeinden ev.-ref.
Zug	82	60	0,0	7,0	9,5
Oberägeri	82	65	2,0	11,0	9,5
Unterägeri	82	68	1,0	13,0	9,5
Menzingen	82	69	2,5	11,0	9,5
Baar	82	56	2,0	8,1	9,5
Cham	82	65	0,0	10,5	9,5
Hünenberg	82	66	0,0	10,5	9,5
Steinhausen	82	60	0,0	12,0	9,5
Risch	82	63	0,0	9,5	9,5
Walchwil	82	55	0,0	12,0	9,5
Neuheim	82	67	0,0	12,0	9,5

Quelle: Kanton Zug, Steuerverwaltung

Zdroj: *Der Kanton Zug in Zahlen* [online]. [cit. 2015-04-16]. Dostupné z: <file:///C:/Users/Milan/Downloads/Kanton%20Zug%20in%20Zahlen%202014.pdf>

Příloha D: Sazby daně z příjmů fyzických osob na federální úrovni

Schweizerische Eidgenossenschaft
Confédération suisse
Confederazione Svizzera
Confederaziun svizra

Eidgenössisches Finanzdepartement EFD
Eidgenössische Steuerverwaltung ESTV

Tarife
Barèmes 2012/Post
Tariffe

Tabelle für die Berechnung der direkten Bundessteuer der natürlichen Personen

Diese Tarife gelten auch für Kapitaleleistungen aus Vorsorge

Tableau servant à calculer l'impôt fédéral direct des personnes physiques

Ces barèmes sont valables aussi pour des prestations en capital provenant de la prévoyance

Tabella per il calcolo dell'imposta federale diretta delle persone fisiche

Questi tariffe sono validi anche per le prestazioni in capitale provenienti dalla previdenza

Steuerverbares Einkommen ¹ Revenu imposable ¹ Reddito imponibile ¹	Alleinstehende Contribuables vivant seuls Contribuenti che vivono soli		Verheiratete und Elneterrfamilien Mariés et familles monoparentales Coniugati e famiglie monoparentali		Steuerverbares Einkommen ¹ Revenu imposable ¹ Reddito imponibile ¹	Alleinstehende Contribuables vivant seuls Contribuenti che vivono soli		Verheiratete und Elneterrfamilien Mariés et familles monoparentales Coniugati e famiglie monoparentali		
	Steuer für 1 Jahr ² Impôt pour 1 année ² Imposta per 1 anno ²	Für je weitere CHF 100 Einkommen Par CHF 100 de revenu en plus Per CHF 100 di reddito in più	Steuer für 1 Jahr ² Impôt pour 1 année ² Imposta per 1 anno ²	Für je weitere CHF 100 Einkommen Par CHF 100 de revenu en plus Per CHF 100 di reddito in più		Steuer für 1 Jahr ² Impôt pour 1 année ² Imposta per 1 anno ²	Für je weitere CHF 100 Einkommen Par CHF 100 de revenu en plus Per CHF 100 di reddito in più	Steuer für 1 Jahr ² Impôt pour 1 année ² Imposta per 1 anno ²	Für je weitere CHF 100 Einkommen Par CHF 100 de revenu en plus Per CHF 100 di reddito in più	
	Fr.	Fr.	Fr.	Fr.		Fr.	Fr.	Fr.	Fr.	
17'800	25.41				78'200	1'435.20			999.00	
18'000	26.95				79'000	1'488.00			1'031.00	
19'000	34.65				80'800	1'554.00			1'071.00	4.00
20'000	42.35				90'200	2'233.80			1'483.00	
21'000	50.05				90'400	2'240.40			1'488.00	
22'000	57.75				92'300	2'379.00	6.60		1'593.00	5.00
23'000	65.45				95'800	2'544.00			1'718.00	
24'000	73.15				103'400	3'038.40			2'138.00	
25'000	80.85				103'500	3'105.00			2'144.00	
26'000	88.55				103'600	3'111.60			2'150.00	
27'000	96.25				103'700	3'120.40			2'156.00	6.00
28'000	103.95				104'000	3'146.80			2'174.00	
28'200	105.49				105'000	3'234.80			2'234.00	
29'000	111.65				114'700	4'088.40			2'816.00	
30'800	125.51			25.00	114'800	4'097.20			2'823.00	
31'000	127.05			27.00	117'500	4'334.80			3'012.00	7.00
31'800	131.65			33.00	120'000	4'554.80	8.80		3'187.00	
31'700	132.53			34.00	124'200	4'924.40			3'481.00	
32'000	135.17			37.00	124'300	4'933.20			3'489.00	
33'000	143.97			47.00	125'000	4'994.80			3'545.00	8.00
34'000	152.77			57.00	131'700	5'584.40			4'081.00	
35'000	161.57			67.00	131'800	5'593.20			4'090.00	
36'000	170.37			77.00	134'600	5'839.60			4'342.00	9.00
37'000	179.17			87.00	134'700	5'850.60			4'351.00	
38'000	187.97			97.00	137'300	6'136.60			4'585.00	10.00
39'000	196.77			107.00	137'400	6'147.60			4'595.00	
40'000	205.57			117.00	141'200	6'565.60			4'975.00	11.00
41'400	217.90			131.00	141'300	6'576.60			4'986.00	
41'500	220.54			132.00	143'100	6'774.60			5'184.00	11.00
42'000	233.74			137.00	143'200	6'785.60			5'196.00	
43'000	260.14			147.00	143'500	6'818.60	11.00		5'232.00	12.00
44'000	286.54			157.00	145'000	6'983.60			5'412.00	
45'000	312.94			167.00	145'100	6'994.60			5'425.00	
46'000	339.34			177.00	150'000	7'533.60			6'062.00	
47'000	365.74			187.00	150'000	7'533.60			6'062.00	
48'000	392.14			197.00	170'000	9'733.60			8'662.00	
49'000	418.54			207.00	176'000	10'393.60			9'442.00	
50'000	444.94			217.00	176'100	10'406.80			9'455.00	
50'900	468.70			226.00	180'000	10'921.60			9'962.00	
51'000	471.34			228.00	190'000	12'241.60			11'262.00	
53'000	524.14			268.00	200'000	13'561.60			12'562.00	
54'000	550.54			288.00	250'000	20'161.60			19'062.00	13.00
54'500	563.74			298.00	300'000	26'761.60	13.20		25'562.00	
55'200	582.20			312.00	350'000	33'361.60			32'062.00	
55'300	585.17			314.00	400'000	39'961.60			38'562.00	
56'000	605.96			328.00	500'000	53'161.60			51'562.00	
57'000	635.66			348.00	600'000	66'361.60			64'562.00	
58'400	677.24			376.00	700'000	79'561.60			77'562.00	
58'500	680.21			379.00	755'200	86'948.00			84'738.00	
60'000	724.76			424.00	755'300	86'859.50			84'751.00	
65'000	873.26			574.00	800'000	92'000.00			90'562.00	
70'000	1'021.76			724.00	850'000	97'750.00	11.50		97'062.00	
72'500	1'096.00			799.00	895'800	103'017.00			103'016.00	11.50
72'600	1'101.94			802.00	895'900	103'028.50			103'028.50	
73'000	1'125.70			814.00						
75'300	1'262.32			883.00						
75'400	1'268.26			887.00						
78'100	1'428.60			995.00						

1 Restbeträge von weniger als CHF 100 fallen ausser Betracht.
2 Die Jahressteuer wird gegebenenfalls auf die nächsten 5 Rp. abgerundet.

1 Les fractions inférieures à CHF 100 sont abandonnées.
2 Le cas échéant, l'impôt annuel est ramené aux 5 ct. inférieurs.

1 Le frazioni inferiori a CHF 100 non sono computate.
2 Se del caso, l'imposta annua è arrotondata al 5 ct. inferiori.

Zdroj: *Tabelle für die Berechnung der direkten Bundessteuer der natürlichen Personen* [online]. [cit. 2015-04-16]. Dostupné z: file:///C:/Users/Milan/Downloads/2-090-D-2011-dfi_Tabelle%20(1).pdf

Abstrakt

VACÍK, Milan. *Zdanění příjmů fyzických osob v České republice a ve Švýcarsku*.
Bakalářská práce. Plzeň: Fakulta ekonomická ZČU v Plzni, 87 s., 2015

Klíčová slova: daň z příjmů fyzických osob, daňový systém, Česká republika, Švýcarsko

Předložená práce „Zdanění příjmů fyzických osob v České republice a ve Švýcarsku“ je zaměřena na analýzu daně z příjmů fyzických osob v obou daňových systémech. Hlavními cíli práce jsou komparace zdanění příjmů fyzických osob a identifikace základních rozdílů v dané problematice. V teoretické části bakalářské práce je nejprve zdokumentován historický vývoj daní, dále jsou charakterizovány daňové systémy obou zemí se zaměřením na deskripci daně z příjmů fyzických osob. V praktické části je provedena komparace zdanění příjmů fyzických osob na základě výpočtu případových studií. Na závěr jsou identifikovány hlavní rozdíly ve zdanění příjmů fyzických osob v České republice a ve Švýcarsku a jsou prezentovány výsledky případových studií.

Abstract

VACÍK, Milan. *Personal income tax in the Czech Republic and Switzerland*. Bachelor thesis. Pilsen: Faculty of Economics, University of West Bohemia, 87 p., 2015

Keywords: personal income tax, tax system, Czech Republic, Switzerland

The presented work „Personal income tax in the Czech republic and Switzerland“ is focused on the analysis of the personal income tax in both tax systems. The main objectives of the thesis are: comparison of personal income tax and identification of the fundamental differences in the issue. The theoretical part contains the documentation of the historical development of the taxes, as well as description of the tax systems of both countries focused on the personal income tax. In the practical part is compared taxation of the income of individuals as well as self-employed persons on the basis of the calculation of case studies. In conclusion, the main differences are identified in the personal income tax in the Czech Republic and Switzerland as well as the results of case studies are published.